

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΑΣΓΜΕ)

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ:

**«ΣΕ ΤΙ ΣΧΟΛΕΙΟ ΖΟΥΝ ΚΑΙ
ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ»**

ΥΛΙΚΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

για τη **ΣΧΟΛΙΚΗ ΣΤΕΓΗ** με θέμα:

**«ΣΕ ΤΙ ΣΧΟΛΕΙΟ ΖΟΥΝ ΚΑΙ
ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ»**

ΑΘΗΝΑ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2019

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Την Κυριακή 3/2/2019 πραγματοποιήθηκε με επιτυχία η Ημερίδα που δι-οργάνωσε η ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ (ΑΣΓΜΕ) για την σχολική στέγη με τίτλο «Σε τι σχολείο ζουν και μαθαίνουν τα παιδιά μας».

Στην ημερίδα παραβρέθηκαν εκπρόσωποι από 40 Ενώσεις Γονέων της Αττικής, από την Ένωση Καλαμάτας καθώς επίσης εκπρόσωποι Συλλόγων Γονέων και άλλων φορέων (εκπαιδευτικών κ.ά). Δεν παραβρέθηκαν ενώ ήταν καλεσμένοι εκπρόσωποι της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ.

Η Ημερίδα ξεκίνησε με χαιρετισμό του προέδρου του Δ.Σ της ΑΣΓΜΕ Δ. Λάμπρου ο οποίος τόνισε πως υπεύθυνη για την σημερινή επιδείνωση της κατάστασης στην οποία βρίσκονται τα σχολεία της χώρας είναι η πολιτική της υποχρηματοδότησης της Παιδείας, που με συνέπεια ακολουθούν τόσο η σημερινή όσο και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Στην συνέχεια, έγιναν παρεμβάσεις από τους Κ. Μπάκα εκ μέρους του Οργανισμού Αντισεισμικού Σχεδιασμού και Προστασίας, Β. Συρίγο εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας Οικοδόμων Ελλάδας, την Ε. Γεωργιάδου Μηχανικό Ασφαλείας και μέλος της αντιπροσωπείας του ΤΕΕ και τον Γ. Καμαρινό από τον Ενιαίο Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων ΑμεΑ Αττικής και Νήσων.

Ακολούθησαν οι εισηγητικές ομιλίες από τον Β. Φιλερή, μέλος του Δ.Σ της ΑΣΓΜΕ και Πολιτικό Μηχανικό και τον Μ. Δανδουλάκη, Πρόεδρο του Σωματείου Εργαζομένων στις ΚτΥπ ΑΕ.

Ο Β. Φιλέρης ανέδειξε την σημασία που έχουν οι σχολικές υποδομές για την διαδικασία της μάθησης. Σημείωσε την ολοένα και διευρυνόμενη ψαλίδα μεταξύ του σχολείου που έχουμε ανάγκη αλλά και μπορούμε να κατασκευάσουμε σήμερα και αυτού στο οποίο φοιτούν τα παιδιά μας και έθεσε σαν βασικά αιτήματα που πρέπει να απασχολήσουν τα όργανα των Οργανώσεων Γονέων την θέσπιση Ενιαίου Φορέα Υποδομών, την μονιμοποίηση και επάρκεια του προσωπικού καθαρισμού και φύλαξης, την Αντισεισμική Προστασία των σχολείων και την γενναία χρηματοδότηση για όλα αυτά.

Ο Μ. Δανδουλάκης, έδωσε ιστορικά στοιχεία για την κατασκευή των σχολεί-

ων στην χώρα μας, ξεκινώντας από την ίδρυση του ΟΣΚ μέχρι την μετατροπή του σε ΑΕ και την συγχώνευσή του με την ΚτΥπ, αναδεικνύοντας έτσι την εγκατάλειψη του δημόσιου χαρακτήρα του φορέα, προς όφελος των μεγάλων Ιδιωτικών Εταιρειών. Έδωσε στοιχεία για την οικονομική ζημιά που έχει το δημόσιο από την κατασκευή σχολείων με ΣΔΙΤ και έθεσε σαν βασική προϋπόθεση για την κατασκευή σύγχρονων και ασφαλών σχολείων, την ύπαρξη κεντρικού κρατικού τεχνικού φορέα σχολικών υποδομών.

Μετά τις εισηγήσεις ακολούθησε μία πλούσια συζήτηση, όπου εκτός των άλλων αναδείχθηκε και το πρόβλημα της σχολικής στέγης σε κάθε Δήμο και Ένωση αλλά και η ανάγκη πρωτοβουλιών με το ίδιο θέμα από τις Ενώσεις και τους Συλλόγους ανά περιοχή.

Όλα τα υλικά της ημερίδας είναι αναρτημένα στο site μας www.asgme.gr

Η έντυπη αυτή μορφή με όλα τα υλικά της ημερίδας θεωρούμε ότι θα βοηθήσει Ομοσπονδίες, Ενώσεις και Συλλόγους για να αναδεχθεί το θέμα.

Αθήνα, 5 Φλεβάρη 2019

Χαιρετισμός της Ομοσπονδίας Οικοδόμων

από το Συρίγο Βάλαμο, μέλος του ΔΣ

Η Ομοσπονδία Οικοδόμων, χαιρετίζει την πρωτοβουλία της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων Μαθητών Ελλάδας, για την ανάδειξη του οξυμένου προβλήματος της σχολικής στέγης. Εμάς τους οικοδόμους, τον κλάδο των κατασκευών, μας αφορά το ζήτημα από δυο πλευρές. Η μία είναι ότι και εμείς είμαστε γονείς που τα παιδιά μας πάνε σε αυτά τα κτήρια ή κλουβιά που ονομάζονται σχολεία και η άλλη είναι ότι εμείς τα σχολεία που φτιάχνονται ή που θα φτιαχτούν στο μέλλον θα εργαστούμε για την κατασκευή τους.

Το γεγονός ότι σήμερα που μιλάμε υπάρχουν σχολεία που δεν πληρούν τους όρους της αντισεισμικής θωράκισης και σε ένα σεισμό κινδυνεύουν να καταρρεύσουν και ενώ η πολιτεία το γνωρίζει, βάζει σε προτεραιότητα επενδυτικά σχέδια που έχουν στόχο την κερδοφορία μονοπωλιακών ομίλων, δείχνει ότι την νέα γενιά την αντιμετωπίζουν με βάση την θέση που την θέλουν στην παραγωγή, ως ένα φτηνό ευέλικτο Εργατικό δυναμικό, ως ένα ανταλλακτικό στην μηχανή παραγωγής κέρδους για τους λίγους.

Σε αυτή την γραμμή και με αυτές τις προτεραιότητες κατευθύνονται και τα κονδύλια των προγραμμάτων της ΕΕ όπου η αντισεισμική και αντιπλημμυρική θωράκιση της χώρας δεν είναι επιλέξιμες δαπάνες.

Για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα χρειάζεται πολιτική βούληση, μια πολιτική που θα βάλει μπροστά τις ανάγκες των παιδιών, των εκπαιδευτικών και των γονιών και όχι τα κέρδη των μονοπωλιακών ομίλων, την σωτηρία των τραπεζών.

Ο κλάδος των κατασκευών όπως όλοι γνωρίζεται χτυπήθηκε περισσότερο από όλους από την καπιταλιστική κρίση, την ίδια στιγμή συνεχίστηκαν αμείωτα να δίνονται δις ευρώ για νατοϊκές δαπάνες και τα παιδιά μας να κάνουν μάθημα σε κοντέινερ. Αυτό δείχνει ότι οι κυβερνήσεις δεν νοιάστηκαν ούτε για την αντιμετώπιση της ανεργίας, ούτε για το που κάνουν μάθημα τα παιδιά μας, αλλά γιατί νοιάστηκαν; για να γκρεμίσουν κάποια άλλα σχολεία σε κάποιες άλλες χώρες, να ξεριζώσουν ανθρώπους από τον τόπο τους, συμβάλλοντας με δις ευρώ το NATO

και δίνοντας γη και ύδωρ στους φονιάδες των λαών.

Εμείς ως Ομοσπονδία θεωρούμε ότι είναι αναγκαίος ένας ενιαίος κρατικός φορέας κατασκευών των υποδομών της χώρας, ο οποίος θα έχει την ευθύνη ολοκληρωμένα για την μελέτη, την κατασκευή και την συντήρηση των δημοσίων κτιρίων, των σχολείων, των υποδομών και της λαϊκής στέγης, με τις πιο σύγχρονες μεθόδους εφαρμογής υλικών και θωράκισης από φυσικές καταστροφές. Αυτός ο φορέας θα δημιουργήσει χιλιάδες θέσεις μόνιμης και σταθερής εργασίας, υποδομές, σχολεία και σπίτια σύγχρονα.

Πιστεύουμε ότι η σημερινή σας ημερίδα θα φέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα, ώστε από καλύτερες θέσεις να παλέψουμε όλοι μαζί για σχολεία ασφαλή και ανθρώπινα με υποδομές τέτοιες που τα παιδιά μας θα μπορούν να αναπτύσσουν όλες τις ικανότητες τους και τα talέντα τους για να προσφέρουν στην κοινωνία αυτό που μπορούν και για να συμβεί αυτό δεν αρκεί μόνο η αναγκαία υποδομή και εγκατάσταση, αλλά και το κυριότερο που πρέπει να μας απασχολήσει σαν κοινωνία είναι το τι μαθαίνουν τα παιδιά μας στο σχολείο, που αυτό αφορά μια άλλη ημερίδα που ενδεχομένως η ΑΣΓΜΕ μπορεί να πάρει την πρωτοβουλία να κάνει κάποια στιγμή, καλή συνέχεια και καλή δύναμη.

Δρ. Εύη Γεωργιάδου,

Μηχανικός Ασφάλειας, Μέλος της Αντιπροσωπείας του ΤΕΕ

Η ασφάλεια στο σχολικό περιβάλλον δεν περιορίζεται στη στατική επάρκεια του κτηρίου. Αποτελεί ευρύτερο θέμα που σχετίζεται με την αναγκαιότητα προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των μαθητών, των εκπαιδευτικών και άλλων ομάδων εργαζομένων στο σχολείο (καθαρίστριες, σχολικοί φύλακες κ.λπ.), όπως επίσης και την αλληλεπίδραση με το εξωτερικό περιβάλλον.

Ενδεικτικά, οι κίνδυνοι στο σχολικό περιβάλλον μπορεί να οφείλονται στους ακόλουθους παράγοντες:

Έκτακτες καταστάσεις κινδύνου

Πυρκαγιά – έκρηξη: Σε περίπτωση έναρξης μιας πυρκαγιάς ή έκρηξης στο σχολικό περιβάλλον (π.χ. από κακές πρακτικές, χρήση εύφλεκτων υλικών ιδιαίτερα στα εργαστήρια, βραχυκύκλωμα στις ηλεκτρικές εγκαταστάσεις, πυρκαγιά από το εξωτερικό περιβάλλον κ.ά.), υπάρχει ο κίνδυνος τραυματισμών ή ακόμη και θανατηφόρων ατυχημάτων (εγκαύματα, αναπνευστικά προβλήματα, κατάρρευση κατασκευών, ατυχήματα κατά τη διάρκεια εκκένωσης κ.ά.). Πλευρές που σχετίζονται με την πρόληψη τέτοιου είδους φαινομένων αφορούν στον έλεγχο και την ασφαλή λειτουργία και προληπτική συντήρηση του συνόλου του εξοπλισμού και των εγκαταστάσεων στο σχολικό περιβάλλον, στην αναγκαία εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, αλλά και των μαθητών και των άλλων εργαζομένων. Παραδείγματα από περιστατικά πυρκαγιών στη χώρα μας και άλλες χώρες υπογραμμίζουν τη σημασία του θέματος, όπως:

3ο Δημοτικό Σχολείο Βύρωνα (4/2/2012), φωτιά λόγω βραχυκυκλώματος στον ηλεκτρικό πίνακα

25ο Δημοτικό σχολείο Εύοσμου Θεσσαλονίκης (12/3/2013), φωτιά σε προκατασκευασμένη αίθουσα λόγω βραχυκυκλώματος σε θερμαντικό σώμα – δεν υπήρχε πιστοποιητικό πυροπροστασίας

Φεβ. 2015 Ιωάννινα, ολοκληρωτική καταστροφή από πυρκαγιά σε σχολείο, η φωτιά προκλήθηκε από την καμινάδα του λέβητα θέρμανσης, επεκτάθηκε γρήγορα (ξύλινη στέγη)

Φωτιά σε λύκειο της Ν. Ιωνίας (01/12/2015)

Φωτιά στο ΕΠΑΛ Εύοσμου (02/04/2015)

Ιαν. 2017, έκρηξη στο λεβητοστάσιο του ΓΕΛ Αλμυρού

Αυγ.2017, έκρηξη σε σχολείο από διαρροή αερίου στη Μινεάπολη των ΗΠΑ, νεκροί και τραυματίες

2013 Καλιφόρνια: αρκετοί μαθητές τραυματίστηκαν ελαφρά κατά τη διάρκεια έκρηξης στο λεβητοστάσιο του σχολείου.

Φυσική ή τεχνολογική καταστροφή: Αναφερόμαστε στον κίνδυνο πρόκλησης ενός βιομηχανικού ατυχήματος μεγάλης έκτασης (πυρκαγιά, έκρηξη, τοξική διαρροή) με επιπτώσεις στους εργαζόμενους μια βιομηχανικής εγκατάστασης, αλλά και στη γύρω περιοχή που μπορεί να περιλαμβάνει και σχολεία. Ο κίνδυνος αυτός είναι υπαρκτός σε περιοχές της χώρας που περιλαμβάνουν εγκαταστάσεις με μεγάλες ποσότητες επικίνδυνων ουσιών (εύφλεκτων, εκρηκτικών και τοξικών). Είναι χαρακτηριστικό ότι σε μεγάλο τεχνολογικό ατύχημα μετά από έκρηξη σε εργοστάσιο λιπασμάτων στην Τουλούζη (Γαλλία) το 2001, σχολεία και κατοικίες της γύρω περιοχής εκκενώθηκαν για να αποφευχθούν σοβαρότερες επιπτώσεις. Μάλιστα το συγκεκριμένο ατύχημα, μαζί με άλλα, αποτέλεσε αφορμή για την αναθεώρηση της σχετικής ευρωπαϊκής οδηγίας Seveso.

Αντίστοιχα, η περίπτωση μιας φυσικής καταστροφής (δασική πυρκαγιά, σεισμός, πλημμύρα κ.λπ.) σε μια περιοχή που περιλαμβάνει σχολεία, αποτελεί έναν επιπλέον παράγοντα που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη. Ο σεισμός του 1999 στην Αθήνα και το γεγονός ότι η Ελλάδα είναι σεισμογενής χώρα, οι περσινές πλημμύρες στη Μάνδρα και οι φετινές δασικές πυρκαγιές σε Μάτι και Κινέττα, υπογραμμίζουν τη σημασία του θέματος.

Διάφορες άλλες καταστάσεις κινδύνου, όπως π.χ. η εκδήλωση μιας επιδημίας, οι κακόβουλες ενέργειες τρίτων κ.λπ., αποτελούν επίσης καταστάσεις που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του σχεδιασμού εκτάκτων αναγκών.

Τίθενται στην πραγματικότητα ερωτήματα όπως: Υπάρχουν οι προϋποθέσεις ασφαλούς εκκένωσης και ετοιμότητα αντιμετώπισης κάθε έκτακτης κατάστασης στο σχολικό περιβάλλον; Μια σειρά προβλημάτων που απαντώνται στα σχολεία της χώρας μας αναδεικνύουν την επικινδυνότητα. **Ποια είναι η κατάσταση ως προς τη στατική επάρκεια των σχολείων της χώρας σε περίπτωση σεισμού μεγάλου μεγέθους;** Σύμφωνα με παλιότερα στοιχεία του ΟΣΚ μεγάλος αριθμός σχολείων δεν έχει χτιστεί σύμφωνα με τις αναγκαίες αντισεισμικές προδιαγραφές. **Είναι επαρκείς σε μέγεθος, αριθμό, πυραντοχή, οι οδεύσεις διαφυγής και οι έξοδοι κινδύνου για την περίπτωση**

εκκένωσης; Υπάρχουν κατάλληλοι χώροι καταφυγής; Υπάρχει ολοκληρωμένη προετοιμασία αντιμετώπισης εκτάκτων καταστάσεων (μέσα, εκπαίδευση);

Τραυματισμοί από πτώσεις από ύψος, από ολισθήσεις, από αιχμηρές επιφάνειες ή εξοπλισμό (π.χ. στα εργαστήρια που χρησιμοποιείται τεχνικός εξοπλισμός, τραυματισμός από σκουριασμένα αιχμηρά αντικείμενα κ.ά.). Πλήθος ατυχημάτων στο χώρο του σχολείου μπορεί να συμβεί λόγω κακής κατάστασης ή ελλιπούς συντήρησης των υποδομών και του εξοπλισμού. Επίσης, δραστηριότητες που πραγματοποιούνται σε ύψος μπορεί να οδηγήσουν σε σοβαρό ατύχημα από πτώση από ύψος. Θυμίζουμε το τραγικό εργατικό ατύχημα δασκάλας που έχασε τη ζωή της το Δεκέμβριο του 2012 στο 21ο δημοτικό σχολείο Τούμπας, πέφτοντας από την οροφή του συγκροτήματος όπου ανέβηκε για να τοποθετήσει Χριστουγεννιάτικα λαμπιόνια.

Τραυματισμοί από πτώσεις αντικειμένων (π.χ. πώση οικοδομικού υλικού ή από διαβρώσεις στο εσωτερικό του κτηρίου). Τα ατυχήματα μπορεί να οφείλονται σε κακή συντήρηση των υποδομών ή ελλείψεις στις προδιαγραφές ασφαλούς κατασκευής. Θυμίζουμε ενδεικτικά τα ατυχήματα:

26/2/2015, 1ο δημοτικό σχολείο Νέας Ερυθραίας, κατέρρευσε μέρος της οροφής. Ευτυχώς δεν υπήρξαν θύματα λόγω σχολικής εκδρομής εκείνη την ημέρα (το κτήριο είχε κατασκευαστεί το 1931).

Σεπτ. 2018: Κατά τη διάρκεια του μαθήματος τραυματίστηκαν δυο μαθητές από πώση ανεμιστήρα οροφής στο 5ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης.

Σεπτ. 2018: Αποκόλληση 3 πλαστικών πάνελ από τμήμα της ταράτσας του 2ου Δημοτικού Σχολείου Καματερού λόγω ισχυρών ανέμων. Ευτυχώς δεν υπήρξαν τραυματισμοί διότι λίγα λεπτά πριν είχε τελειώσει το διάλλειμα και οι μαθητές είχαν μπει στις αίθουσες.

Πριν λίγες μέρες: πώση τμήματος στεγάστρου που βρίσκεται μπροστά στην είσοδο σχολικής αίθουσας στο 9ο Δημοτικό Σχολείο Αχαρνών.

Ιουν. 1998: Ένας μαθητής δημοτικού σχολείου στην Αργολίδα τραυματίστηκε σοβαρά και άλλοι δύο συμμαθητές του ελαφρότερα, όταν κατέρρευσε πάνω τους ένα κίосκι στην αυλή του σχολείου τους!

Ατυχήματα από ηλεκτρικές εγκαταστάσεις ή χρήση εξοπλισμού. Η ελλιπής συντήρηση υποδομών και οι ελλείψεις στις προδιαγραφές ασφάλειας του τεχνικού εξοπλισμού σε συνδυασμό με κακές πρακτικές και ελλιπή εκπαίδευση μπορεί να αποτελέσουν αιτίες ατυχημάτων, ιδιαίτερα στα εργαστήρια (π.χ. στην επαγγελματική εκπαίδευση).

Για τους παραπάνω παράγοντες αναφέρουμε ενδεικτικά ορισμένα στοιχεία από παλαιότερες μελέτες του Κέντρου Έρευνας και Πρόληψης Παιδικών Ατυχημάτων (ΚΕΠΠΑ).

Έρευνα που αφορά την περίοδο 1996 – 2001: 23.000 σχολικά ατυχήματα, βασικότερη αιτία ατυχήματος οι πτώσεις (56%), το 20% των ατυχημάτων οδήγησε σε κάταγμα, το 46% χρειάστηκε θεραπεία και επανεξέταση, το 4% νοσηλεύτηκε, το 70% των ατυχημάτων έγινε στην αυλή του σχολείου.

Έρευνα σε 12 σχολεία β'βάθμιας εκπαίδευσης (Δεκ. 2002 – Μάιος 2003), 123 σχολικά ατυχήματα, **Δείκτης επίπτωσης ατυχημάτων:** 3,7 ανά 100 μαθητές, το 67% από πτώση, το 11% από κόψιμο-τρύπημα, το 11% από χτύπημα, το υψηλότερο ποσοστό των ατυχημάτων συμβαίνει κατά τη διάρκεια των διαλειμμάτων, τα οποία όμως αποτελούν χρονικά λιγότερο από το 15% του συνολικού χρόνου παρουσίας στο σχολείο, στο 10% των περιστατικών έγινε εισαγωγή στο νοσοκομείο και σε 2 περιπτώσεις το αποτέλεσμα ήταν μόνιμες βλάβες.

Άλλοι παράγοντες που σχετίζονται με την ασφάλεια στο σχολικό περιβάλλον είναι:

Τροχαία και άλλα ατυχήματα κατά τη μεταφορά. Αναφερόμαστε στον κίνδυνο ατυχήματος κατά τη μετάβαση από και προς το σχολείο, όπως επίσης και ατυχήματα στις σχολικές εκδρομές. Ένας σημαντικός αριθμός τραγικών περιστατικών που έχουν συμβεί παλιότερα (π.χ. 21 νεκροί μαθητές σε τροχαίο στα Τέμπη τον Απρίλιο του 2003) υπενθυμίζουν την αναγκαιότητα λήψης μέτρων που φυσικά δεν περιορίζονται στο περιβάλλον του σχολείου.

Βλαπτικοί παράγοντες. Αναφερόμαστε στην πιθανότητα έκθεσης των μαθητών αλλά και των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων σε **βιολογικούς** παράγοντες (π.χ. από ελλιπή μέτρα υγιεινής), **χημικούς** παράγοντες (π.χ. χημικές ουσίες σε εργαστήρια, αμίαντος στα σχολικά κτήρια, χημικές ουσίες που σχετίζονται με το λεγόμενο «σύνδρομο άρρωστου κτηρίου», κακός εξαερισμός), **φυσικούς** παράγοντες (π.χ. ακτινοβολία, θόρυβος, υψηλή ή χαμηλή θερμοκρασία).

Εργονομικοί – ψυχοκοινωνικοί παράγοντες: Η χρήση οθονών οπτικής απεικόνισης, ο κάθε είδους εξοπλισμός και τα έπιπλα που χρησιμοποιούνται, εφόσον δεν είναι εργονομικά σχεδιασμένα, οι κακές στάσεις σώματος, η παρατεταμένη ορθοστασία, ο ακατάλληλος φωτισμός, η ανύψωση και μεταφορά βαριάς σχολικής τσάντας, αποτελούν παραδείγματα εργονομικών παραγόντων κινδύνου που μπορεί να οδηγήσουν σε μυοσκελετικά προβλήματα στους μαθητές και στους εκπαιδευτικούς και άλλους εργαζόμενους. Σημαντική πλευρά αποτελούν

επίσης οι ψυχοκοινωνικοί παράγοντες κινδύνου (π.χ. εκφοβισμός, στρες) και οι παράγοντες που αφορούν την οργάνωση της εργασίας των εκπαιδευτικών.

Οι παράγοντες κινδύνου που αναφέρθηκαν ενδεικτικά, αναδεικνύουν ότι η προστασία της υγείας και ασφάλειας των μαθητών και των εργαζομένων στο σχολικό περιβάλλον είναι ένα ευρύτερο ζήτημα που απαιτεί συνδυασμένα να σχεδιάζονται και να λαμβάνονται μέτρα προστασίας. Η αναλυτική εκτίμηση των κινδύνων και τα σχετικά μέτρα ξεφεύγουν από το στόχο αυτής της σύντομης παρέμβασης. Κωδικοποιημένα αναφέρουμε ότι ένα πλαίσιο ολοκληρωμένης προστασίας πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- εκτίμηση επικινδυνότητας
- σχεδιασμό και εφαρμογή μέτρων πρόληψης
- σχεδιασμό και προετοιμασία αντιμετώπισης εκτάκτων καταστάσεων
- ενημέρωση — εκπαίδευση εμπλεκομένων
- έλεγχο εφαρμογής
- αξιολόγηση διαδικασιών.

Η εκτίμηση της επικινδυνότητας σε κάθε εργασιακό χώρο, άλλα και σε κάθε σχολική μονάδα, αποτελεί τη βάση για την ανάδειξη των κινδύνων από κάθε δραστηριότητα — εργασία και των αναγκών πρόληψης και αντιμετώπισης (μέσα, οργάνωση κ.λπ.). Με βάση τις κατευθύνσεις της εκτίμησης της επικινδυνότητας πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την πρόληψη των κινδύνων και για την αντιμετώπιση των εκτάκτων καταστάσεων. Η εκτίμηση της επικινδυνότητας και ο σχεδιασμός της πρόληψης αφορά φυσικά στο σύνολο των χώρων (εσωτερικοί, εξωτερικοί χώροι) και των εμπλεκόμενων (παιδιά, Εκπαιδευτικοί, άλλοι εργαζόμενοι, εμπλεκόμενοι από το εξωτερικό περιβάλλον του σχολείου κ.λπ.).

Για μια ολοκληρωμένη πρόληψη των κινδύνων βασικό κριτήριο πρέπει να είναι η εφαρμογή των αρχών της εγγενούς ασφάλειας, δηλ. της πρόληψης του κινδύνου στην πηγή με την εξάλειψη ή τον περιορισμό του και όχι με τη διαχείριση αυτού.

Στο πλαίσιο των μέτρων που μπορεί να ληφθούν με βάση την εκτίμηση της επικινδυνότητας, εντάσσονται (ενδεικτικά):

- ο χωροταξικός σχεδιασμός (π.χ. επαρκείς αποστάσεις ασφαλείας των σχολείων από επικίνδυνες βιομηχανικές εγκαταστάσεις, βενζινάδικα, δρόμους ταχείας κυκλοφορίας, πηγές ακτινοβολίας κ.λπ.)
- η αντισεισμική θωράκιση των κτηριακών εγκαταστάσεων

– η τήρηση όλων των προδιαγραφών ασφάλειας, πυροπροστασίας, ελέγχου και συντήρησης των κτηρίων, των μέσων μεταφοράς, του εξοπλισμού που χρησιμοποιείται για κάθε εκπαιδευτική ή άλλη δραστηριότητα (επάρκεια, καταλληλότητα/ασφάλεια εξοπλισμού, εγκαταστάσεων, οχημάτων, συστήματα ασφαλείας, πυραντοχή κατασκευών, οδεύσεις διαφυγής – έξοδοι κινδύνου, εξοπλισμός πυρανίχνευσης-πυρόσβεσης κ.λπ., εφεδρικές παροχές, μέτρα προστασίας από ολισθήσεις και πτώσεις από ύψος, τζάμια ασφαλείας κ.ά.)

– ο εργονομικός σχεδιασμός εγκαταστάσεων και εξοπλισμού, η τήρηση κανόνων για την αποφυγή της μυοσκελετικής καταπόνησης, κατάλληλος φωτισμός και θερμοκρασία χώρων

– τα μέτρα για την αποφυγή έκθεσης σε βλαπτικούς παράγοντες (π.χ. εξασρισμός, υποκατάσταση χημικών ουσιών με λιγότερο επικίνδυνες, κατάλληλη θερμοκρασία χώρων, μέτρα υγιεινής κ.ά.).

Η προτεραιότητα στην πρόληψη των κινδύνων φυσικά δεν αναιρεί τη σημασία της αναγκαίας **προετοιμασίας αντιμετώπισης εκτάκτων καταστάσεων** που μπορεί να συμβούν. Απαιτείται η κατάρτιση σχεδίων έκτακτης ανάγκης με συγκεκριμένες οδηγίες ανά είδος περιστατικού και για κάθε εμπλεκόμενη ομάδα (ενέργειες σε περίπτωση πυρκαγιάς, σεισμού, περιστατικών βίας κ.λπ., εκκένωση χώρων, πρώτες βοήθειες κ.ά.) και η εξασφάλιση των αναγκαίων μέσων και του προσωπικού για την εφαρμογή τους.

Απαιτείται επίσης **ειδική εκπαίδευση** κυρίως των Εκπαιδευτικών και των υπόλοιπων εργαζομένων στα σχολεία, αλλά και των μαθητών, για την πρόληψη και αντιμετώπιση των κινδύνων (π.χ. οδηγίες ασφάλειας αποφυγής δημιουργίας προϋποθέσεων για πρόκληση φωτιάς, ειδικές προφυλάξεις κατά μη εξουσιοδοτημένων ενεργειών από τρίτους, σχέδια αντιμετώπισης εκτάκτων καταστάσεων, ασκήσεις εκκένωσης χώρων κ.ά.).

Φυσικά, βασική προϋπόθεση για την πρόληψη των κινδύνων και την επάρκεια αντιμετώπισης των έκτακτων καταστάσεων είναι η **επαρκής χρηματοδότηση για την ασφάλεια και τη συντήρηση, η επάρκεια προσωπικού** (κυρίως των Εκπαιδευτικών) και η ειδική εκπαίδευση τους σε θέματα ασφάλειας, η επάρκεια μέσων αντιμετώπισης, η ίδια η οργάνωση των σχολείων (π.χ. μικρότερος αριθμός μαθητών ανά σχολείο/αίθουσα). **Μια απλή ματιά στη σημερινή κατάσταση στα σχολεία αρκεί για να δει κανείς ότι απέχουμε πολύ από μια κατάσταση που διασφαλίζει την ασφάλεια των μαθητών, των Εκπαιδευτικών και των άλλων εργαζομένων στην εκπαίδευση.** Ακόμη και η υπάρχουσα νομοθεσία (υγεία και ασφάλεια εργαζομένων, κανονισμοί πυρο-

προστασίας, αντισεισμικής προστασίας, ειδικές προβλέψεις για σχολικές μονάδες κ.λπ.) δεν εφαρμόζονται ουσιαστικά και ο έλεγχος εφαρμογής τους από τους ελεγκτικούς μηχανισμούς του κράτους είναι ελλιπής. Κενά στην ίδια τη νομοθεσία συμβάλλουν στην ελλιπή εφαρμογή της.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση απαιτείται **συντονισμένα οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές και όλοι οι εργαζόμενοι** να παλέψουμε, για ασφαλή σχολεία, υγεία και ασφάλεια σε κάθε χώρο εργασίας, **να αντιτάξουμε τις πραγματικές σύγχρονες ανάγκες μας**. Να παλέψουμε ενάντια σε αυτή την πολιτική που θυσιάζει τα δικαιώματά μας, για την προοπτική μιας άλλης κοινωνίας όπου η οικονομία θα σχεδιάζεται με κριτήριο το σύνολο των κοινωνικών αναγκών και όχι το κέρδος.

ΣΤΕΓΗ ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Καμπαρινός Γιάννης, μέλος του ΔΣ του Ενιαίου Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων ΑρΕΑ Αττικής και Νήσων

Η εικόνα στα κτήρια που στεγάζουν ειδικά σχολεία δεν διαφέρει σε μεγάλο βαθμό από τα σχολεία γενικής εκπαίδευσης.

Μπορούμε να πούμε ότι η φύση των προβλημάτων και των δυσκολιών των μαθητών αναδεικνύουν ακόμα περισσότερο την αναγκαιότητα για ειδικότερη μέληση ως προς την κατασκευή, συντήρηση και στελέχωση αυτών των σχολείων.

Στην πλειοψηφία των μονάδων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, τα Ειδικά Νηπιαγωγεία με τα Ειδικά Δημοτικά συστεγάζονται και αντίστοιχα στη Δευτεροβάθμια τα ΕΕΕΚ συστεγάζονται με τα Ειδικά Γυμνάσια – Λυκεία.

Υπάρχουν σύγχρονες σχολικές μονάδες ειδικής αγωγής οι οποίες δεν αξιοποιούνται στο σύνολο τους (πισίνες, ΕΕΕΕΚ Αγίου Δημητρίου, ΕΕΕΕΚ Ελευσίνας), που θα έπρεπε να αξιοποιούνται για θεραπευτικούς σκοπούς.

Υπάρχουν επίσης καινούρια κτήρια στα οποία δεν υπάρχει πρόβλεψη για χώρους ξεκούρασης, αναρρωτήρια, τραπεζαρίες, ειδικά διαμορφωμένα γυμναστήρια. δωμάτια μουσικής, εικαστικών, αυτόνομης διαβίωσης, εργαστηρίων, κηπουρικής, νέων τεχνολογιών, ούτε ειδικό δωμάτιο που το ειδικό βοηθητικό προσωπικό θα μπορεί να αλλάξει τα παιδιά και το κυριότερο, δεν είναι όλοι οι χώροι προσβάσιμοι για όλα τα παιδιά (όπως με κινητικές αναπηρίες). Επιπλέον, οι μαθητές αυξάνονται και ενώ υπάρχει η ανάγκη για δημιουργία νέων τμημάτων, δεν υπάρχει χώρος για να στεγαστούν τα νέα τμήματα, με αποτέλεσμα τα παιδιά να στοιβάζονται στις αίθουσες που ήδη υπάρχουν.

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό οι αίθουσες, αλλά και συνολικά το κτήριο, να λούζονται με φως, οι τοίχοι να είναι βαμμένοι με χαρούμενα χρώματα ώστε να προδιαθέτουν ευχάριστα τους μαθητές,

Τα σχολεία αυτά παραδίδονται γυμνά, χωρίς τον κατάλληλο εξοπλισμό, με αποτέλεσμα οι διάφοροι χορηγοί να σουλατσάρουν στα σχολεία, προσφέροντας φιλανθρωπία με αντάλλαγμα φοροαπαλλαγές.

Οι προαύλιοι χώροι δεν είναι κατάλληλα διαμορφωμένοι έτσι ώστε τα παιδιά με ειδικές ανάγκες να μπορούν με ασφάλεια να βγούν διάλειμμα και να συμμετέχουν σε αθλητικές δραστηριότητες. Η περιγραφή του προαυλίου είναι σε μερικές περιπτώσεις χαμηλή ή με τέτοιο τρόπο διαμορφωμένη ώστε κάποιο από τα παιδιά χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία να σκαρφαλώσει και να φύγει εκτός σχολείου.

Η αντισεισμική θωράκιση, η πυρασφάλεια και ότι άλλο αφορά την ασφάλεια των κτηρίων αποτελεί μεγάλο θέμα ως προς την προσβασιμότητα και την εκκένωση των χώρων, αλλά και τη συντήρηση των κτιρίων.

Από την άλλη μεριά, έχουμε κτήρια παλιά, τα οποία θεωρούνται ακατάλληλα για στέγαση σχολικών δομών π.χ. το Ειδικό Επαγγελματικό Γυμνάσιο Κορακιάνας στην Κέρκυρα, που στην πραγματικότητα είναι αποθήκη ψυχών. Πρόκειται δυστυχώς για παλιό, ακατάλληλο και πραγματικά επικίνδυνο κτήριο, του οποίου η είσοδος δεν έχει καν ράμπα για αναπηρικά καροτσάκια, παρά μόνο σκάλες και πολλές μάλιστα. Δεν προσφέρει την παραμικρή ασφάλεια στα παιδιά, για παράδειγμα τα καλώδια ηλεκτρισμού είναι εξωτερικά και διάφορα αντικείμενα είναι στοιβαγμένα παντού, ενώ το μικρό προαύλιο είναι από υλικό που γλιστρά, Οι αίθουσές του είναι πολύ μικρές και οι δύο διάδρομοι γυμναστικής και το ένα ποδήλατο που υπάρχουν είναι παρατημένα σε μια γωνία στο διάδρομο.

Το Ειδικό Επαγγελματικό Γυμνάσιο Πειραιά και το 2^ο ΕΕΕΕΚ Πειραιά «Η Ανοιξη» συστεγάζονται μεταξύ τους και υποφέρουν από έλλειψη χώρου και αιθουσών. Χαρακτηριστικό της κατάστασης είναι το γεγονός ότι το 2^ο ΕΕΕΕΚ είναι στον πρώτο όροφο και το Ειδικό Επαγγελματικό Γυμνάσιο στον δεύτερο. Το σχολείο αυτό παλιά ήταν ΓΕΛ (11^ο ΓΕΛ Πειραιά) και δεν έχει φτιαχτεί για να υποδεχτεί παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Στο Ειδικό Σχολείο «Μαρία Δημάδη» στο Αγρίνιο τα παιδιά κυριολεκτικά στοιβάζονται σε χώρους παντελώς ακατάλληλους. Λείπουν χώροι διδασκαλίας, εργαστηρίων, υγιεινής, τραπεζαρία καθώς και γυμναστικής και πολλαπλών χρήσεων.

Η έναρξη της σχολικής χρονιάς βρήκε τους μαθητές με ειδικές ανάγκες και βαριές αναπηρίες (εγκεφαλική παράλυση κ.αλ.) και τους εκπαιδευτικούς του 1^{ου} 12θέσιου Ειδικού Δημοτικού Σχολείου, που στεγάζεται εδώ και 50 χρόνια στην ΕΛΕΠΑΠ (Κόνωνος 16 Παγκράτι) κλεισμένους σε ένα διάδρομο του ιδρύματος. Χωρίς γραφεία εκπαιδευτικών, όπου γίνονται σημαντικές εργασίες, όπως συνεργασίες με γονείς, συνεδριάσεις, αξιολογήσεις μαθητών κλπ. Χωρίς γραφείο διευθυντή, ο οποίος στεγάστηκε σε ένα δωματάκι 1x1 για να υφίσταται διεύθυνση, δεύτερο άτομο στο γραφειάκι αυτό δύσκολα μπαίνει. Χωρίς βοηθητικούς χώ-

ρους, όπου πρέπει να μπει μεγάλος όγκος υλικών που αντικειμενικά χρειάζεται το σχολείο. Χωρίς τις αναγκαίες τουαλέτες, τριάντα εκπαιδευτικοί ΕΕΠ και ΕΒΠ θα εξυπηρετούνται στις ελάχιστες τουαλέτες των παιδιών, υγειονομική βόμβα δηλαδή. Και χωρίς προαύλιο. Το δε 1^ο Ειδικό Νηπιαγωγείο στεγάστηκε σε δύο αίθουσες μέσα στο κτήριο, ως την επόμενη φορά που θα τις ζητήσει και αυτές η εταιρεία. Παράλληλα, η εταιρεία προχώρησε στην αλλαγή εισόδου πρόσβασης στα σχολεία, καθώς πήρε και το χώρο της παλιάς εισόδου, δημιουργώντας νέα προβλήματα στη λειτουργία των σχολείων και όχι μόνο. Η επιβίβαση και η αποβίβαση των παιδιών γίνεται στη μέση του δρόμου, ενώ χθες η ΕΛΕΠΑΠ ζήτησε να σταθμεύουν τα λεωφορεία ακόμα πιο μακριά, για να μην παρενοχλούνται, λέει, γονείς και παιδιά που έρχονται στο ίδρυμα μόνο για θεραπείες, γιατί προφανώς εκεί υπάρχει άμεσο όφελος.

Και όλα αυτά γιατί η εταιρεία ΕΛΕΠΑΠ αποφάσισε να «επεκταθεί», δημιουργώντας νέα πτέρυγα μέσα και πάνω από τους χώρους που στέγαζαν τις συγκεκριμένες ανάγκες. Το ίδιο κάνει συνεχώς τα τελευταία χρόνια, είναι χαρακτηριστικό ότι έχει πάρει αρκετές αίθουσες διδασκαλίας, το γυμναστήριο και τώρα τους προαναφερόμενους χώρους, με την ανοχή όλων των υπευθύνων, βέβαια, με πρόσχημα την εξυπηρέτηση «των γονιών και των παιδιών», όπως συχνά ισχυρίζονται οι εκπρόσωποι της, λες και το Νηπιαγωγείο και το Δημοτικό δεν εξυπηρετεί γονείς και παιδιά.

Οι χώροι είναι τόσο στενοί, ώστε πολλές φορές δεν γυρίζουν τα αμαξίδια.

Τα δε παιδιά δεν έχουν ούτε ένα εκατοστό να βγουν στην αυλή για να πάρουν λίγο αέρα, αφού ο μόνος προαύλιος χώρος που διατίθεται είναι κέντρο διερχομένων (από κει περνάνε όλοι, μαθητές, γονείς, υπάλληλοι της ΕΛΕΠΑΠ, εκπαιδευτικοί, ειδικό εκπαιδευτικό και βοηθητικό προσωπικό, επισκέπτες, δηλαδή πάνω από πενήντα άνθρωποι ημερησίως) και χώρος στάθμευσης (αμαξιδίων και όχι μόνο).

Πολλές αίθουσες, όπου εργάζονται οι εκπαιδευτικοί ΕΕΠ και ΕΒΠ, είναι τόσο μικρές ώστε τα αμαξίδια δεν μπορούν να γυρίσουν, πόσο μάλλον να πραγματοποιηθεί η εκπαιδευτική και θεραπευτική διαδικασία. Πολλές φορές στη ίδια αίθουσα γίνονται παράλληλες λειτουργίες σε χώρο ελάχιστο, με ότι αυτό συνεπάγεται για όλους τους εμπλεκόμενους και φυσικά για τα παιδιά που χρειάζονται ηρεμία και σταθερό περιβάλλον, αφού μιλάμε για παιδιά με βαριές αναπηρίες, όλα καθηλωμένα σε αμαξίδια.

Στις συνθήκες αυτές όχι μόνο δεν υπάρχει σωστή εκπαιδευτική διαδικασία, αλλά δεν μπορεί να εξασφαλιστεί στοιχειώδης υγιεινή και ασφάλεια για παιδιά

και εργαζόμενους. Είναι ανατριχιαστικό ακόμα και να σκεφτεί κανείς τι μπορεί να γίνει σε περίπτωση σεισμού, πυρκαγιάς ή πλημμύρας. Πως θα διαφύγουν όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που στριμώχνονται σε τόσο λίγο χώρο;

Από τα παραπάνω βγαίνει το συμπέρασμα ότι η παιδεία, η υγεία, η ειδική αγωγή περνάνε από το κυνικό δίπολο κόστους-όφελους και είναι μακριά από τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες για δωρεάν ειδική αγωγή υψηλού επιπέδου, που πρέπει να είναι συμβατή με τα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας.

«Σε τι σχολείο ζουν και μαθαίνουν τα παιδιά μας»

Ομιλία του Λάμπρου Δημήτρη, *Πρόεδρος του ΔΣ της ΑΣΓΜΕ*

Εκ' μέρους του ΔΣ της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων Μαθητών Ελλάδας (ΑΣΓΜΕ) σας καλωσορίζουμε και σας ευχαριστούμε για την παρουσία σας στην σημερινή μας ημερίδα.

Ως ΑΣΓΜΕ πάντα μας απασχολούσαν και μας απασχολούν όλες οι πλευρές της πολιτικής και κοινωνικής ζωής που διαμορφώνουν το πλαίσιο μέσα στο οποίο μεγαλώνουμε τα παιδιά μας. Ειδικά ως Οργανώσεις Γονέων προσπαθούμε να επεξεργαζόμαστε και να αναλύουμε τις συνθήκες της εκπαιδευτικής διαδικασίας μέσα στις οποίες ζουν και μαθαίνουν τα παιδιά μας.

Καταβάλουμε μεγάλη προσπάθεια, παρακολουθούμε τις εξελίξεις, μελετάμε τα νέα δεδομένα, προχωρώντας σε αναλύσεις, επεξεργασίες και συμπεράσματα έχοντας πάντα σαν κριτήριο τις σύγχρονες ανάγκες γονιών και μαθητών και το δικαίωμα στην ολόπλευρη και ποιοτική μόρφωση των παιδιών μας.

Και από αυτό το βήμα τονίζουμε ότι θέλουμε να μιλήσουμε ανοιχτά, χωρίς να ωραιοποιούμε την κατάσταση, να κρύβουμε προβλήματα, για το τι συμβαίνει σήμερα στα σχολεία. Τα σχολεία που δεν είναι άψυχα κτήρια, αλλά καθημερινά σε αυτά ζουν και αναπτύσσονται τα παιδιά μας, οι μαθητές μας.

Η κατάσταση σ' αυτό που ονομάζουμε Σχολική Στέγη (Κτηριακό – Υποδομές) μας έχει απασχολήσει και άλλες φορές στο παρελθόν, καθώς ανάλογη ημερίδα είχε οργανώσει η ΑΣΓΜΕ το 2008 και συνδέεται με την γενικότερη κατάσταση που επικρατεί συνολικά στην Παιδεία σήμερα. Υπάρχει άμεση σχέση της εκπαιδευτικής δραστηριότητας με τις κτηριακές υποδομές, με νέα σχολεία ασφαλή και σύγχρονα.

Σήμερα όπου όλα ζυγίζονται στη σχέση κόστους-κέρδους, και το παιδί, η φροντίδα του, η μόρφωσή του, το μέλλον και οι ανάγκες του αντιμετωπίζονται σαν «ακριβό κόστος» θα αποτελούσε ευχάριστη έκπληξη να έχουμε σχολεία με όλες τις αναγκαίες υποδομές.

Η χρόνια υποχρηματοδότηση τόσο από τη σημερινή όσο και από τις προη-

γούμενες κυβερνήσεις έχει οδηγήσει σε επιδείνωση της κατάστασης στη Παιδεία και σε επίπεδο εκπαιδευτικού και βοηθητικού προσωπικού αλλά και σε επίπεδο υποδομών που συζητάμε σήμερα.

Σας καλούμε να κρίνετε μέσα και από την καθημερινή πείρα που έχετε ότι τα λίγα ψίκουλα που μπορεί να δίνει παραπάνω η κυβέρνηση για τα σχολεία, δεν είναι καν μια από τα ίδια, αλλά εκ του αποτελέσματος χειροτερεύουν την κατάσταση. Το βλέπουμε αυτό, στις συνεχόμενες ειδήσεις για ταβάνια που πέφτουν, για σχολεία που πλημμυρίζουν. Κυριολεκτικά τα ζητήματα των σχολικών υποδομών έρχονται στην επικαιρότητα ολοένα και πιο συχνά και αυτό δεν είναι μια ατυχία, αλλά συνέπεια της χρόνιας υποχρηματοδότησης που κάποια στιγμή “φτάνει ο κόμπος στο χένι”.

Γι’ αυτό βλέπουμε, τα «ολοήμερα» και τα «ευέλικτα» με πλήθος «καινοτομίες» να «ανθίζουν» σε υπόγειες αίθουσες, σε τάξεις χωρισμένες στα δυο με γυψοσανίδες, ακατάλληλα μισθωμένα κτήρια, σε σχολεία χωρίς αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, χωρίς κλειστό γυμναστήριο, χωρίς βιβλιοθήκη, χωρίς τραπεζαρία, με τσιμενταρισμένα προαύλια χωρίς ένα δένδρο, με νηπιαγωγεία σε μισθωμένα κτήρια χωρίς παιδική χαρά.

Γι’ αυτό βλέπουμε κτήρια ασυνήρητα αφημένα στη φθορά του χρόνου και της χρήσης, με σαθρούς σοβάδες, ετοιμόρροπες υδρορροές, αίθουσες σε container, αίθουσες διδασκαλίας διαβρωμένες από υγρασίες, κλιμακοστάσια που κατακλύζονται με νερά από τις πρώτες βροχές, κουφώματα χωρίς θερμομόνωση, καλοριφέρ που ακροβατούν και δεκάδες άλλα οικοδομικά προβλήματα που συχνά καθιστούν το κτήριο όχι μόνο δομικά αλλά και στατικά επικίνδυνο.

Γι’ αυτό βλέπουμε να μην έχει προχωρήσει ο αντισεισμικός έλεγχος στα σχολεία της χώρας μας παρά τους κινδύνους που απορρέουν από το γεγονός ότι είμαστε μια από τις πιο σεισμογενείς χώρες της Ευρώπης.

Αγαπητοί γονείς,

Τι ρόλο παίζει το σχολικό κτήριο στη μόρφωση το γνωρίζουμε καλά οι μαθητές, οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς.

Γνωρίζουμε ότι είναι πολύ σοβαρός παράγοντας διαπαιδαγώγησης και μόρφωσης αλλά και στοιχείο σεβασμού και φροντίδας της Πολιτείας στα παιδιά.

Θεωρούμε ότι η σχολική υποδομή, το μέγεθος του σχολείου, η αρχιτεκτονική του, δεν είναι μόνο τεχνικό ζήτημα. Αφορά, τις συνθήκες μέσα στις οποίες γίνεται η μαθησιακή, διαπαιδαγωγική διαδικασία.

Αλλά από το πώς αντιμετωπίζει το εκπαιδευτικό σύστημα το υλικό κομμάτι της εκπαίδευσης, που δεν μπορεί να κρυφτεί, μπορεί κανείς να συμπεράνει πως

μεταχειρίζεται και το μυαλό των παιδιών μια πολιτική που «πιάνει και καρφώνει και σκοτώνει... αρχίζοντας από τις πεταλούδες, φτάνει στη σκέψη» όπως λέει ο Παλαμάς.

Για μας όπως αναφέραμε παραπάνω δεν αποτελούν δευτερεύον, ούτε τεχνικό θέμα οι υποδομές του σχολείου. Είναι πολύ σημαντικό θέμα οι σύγχρονες, δημόσιες και δωρεάν υποδομές, τέτοιες που να μπορούν να ικανοποιούν διευρυμένα τις σύνθετες ανάγκες των παιδιών μας.

Υπάρχουν σημαντικότερες ελλείψεις σε βασικές υποδομές των σχολείων ξεκινώντας από τις αίθουσες διδασκαλίας και τα εργαστήρια και φτάνοντας στις βιβλιοθήκες, γυμναστήρια και αίθουσες πολλαπλών χρήσεων με αποτέλεσμα τελικά ούτε η μαθησιακή διαδικασία να γίνεται ολοκληρωμένα ούτε να καλλιεργείται η ψυχοσωματική ανάπτυξη των παιδιών με βάση τις σημερινές ανάγκες.

Είναι απαίτηση των καιρών να παρθούν όλα τα μέτρα από την Πολιτεία ώστε η αναγκαία παραμονή των μαθητών να γίνεται σε σύγχρονους χώρους και υποδομές, για όλες τις δραστηριότητες, που βέβαια δεν μπορεί να είναι η αίθουσα διδασκαλίας για όλες τις λειτουργίες και χρήσεις.

Είναι απαίτηση των καιρών, με βάση την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, να διαμορφωθούν ανάλογα οι σχολικές μονάδες, με εργαστήρια, χώρους άθλησης, θεάτρου, μουσικής, αλλά και υποδομές σίτισης και ξεκούρασης.

Και στο ερώτημα που μπορεί κάποιος να θέσει : «Καλά, είναι δυνατόν στη σημερινή Ελλάδα της κρίσης να μιλάμε για σύγχρονες υποδομές, δημόσιες και δωρεάν για όλα τα παιδιά, όταν δεν υπάρχει ευρώ για φωτοτυπικό χαρτί;»

Απαντάμε το εξής :

Σύγχρονα σχολεία, με σύγχρονη υλικοτεχνική υποδομή και χώρους άθλησης και πολιτισμού υπάρχουν και τώρα, αλλά τα χαίρονται λίγοι, είναι προνόμιο αυτών που έχουν χρήματα.

Αν κάνουμε μια βόλτα στα βόρεια προάστια θα δούμε υπερσύγχρονα ιδιωτικά σχολεία με γήπεδα ποδοσφαίρου, μπάσκετ, κλειστά γυμναστήρια και κολυμβητήρια, χώρους δημιουργίας, εργαστήρια κ. ά.

Γι' αυτό τον λόγο τονίζουμε: όταν παλεύουμε για τις σύγχρονες ανάγκες και με βάση αυτό το κριτήριο διαμορφώνουμε αιτήματα για το σήμερα, ούτε λαϊκισμό κάνουμε, ούτε πετάμε στα σύννεφα, αποσπώμενοι από την πραγματικότητα, ούτε “πετάμε τη μπάλα στην εξέδρα”, όταν μας τίθεται το ερώτημα-καλοπροαίρετα ή όχι-τώρα τι κάνουμε, τώρα τι προτείνετε; Γιατί σύγχρονη ανάγκη σημαίνει ότι ζητάς κάτι που ο πλούτος που παράγεται το έχει κάνει πραγματικότητα, αλλά για λίγους, γι' αυτούς που έχουν να πληρώσουν. Όμως μπορεί να δοθεί, να ικανο-

ποιηθεί, αρκεί φυσικά να αλλάξει η πολιτική βούληση, να υπάρχει πολιτική πίεση, από τους αγώνες, από την πάλη του λαού. Και αυτό είναι το δικό μας μερτικό ευθύνης ως οργανώσεις γονέων.

Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Σκοπός της σημερινής μας ημερίδας πέρα από την ανάδειξη των οξυμένων προβλημάτων και ελλείψεων που βιώνουμε καθημερινά στα σχολεία όσον αφορά τις κτηριακές υποδομές είναι και η διαμόρφωση των βημάτων μας για να αλλάξουμε την κατάσταση που περιγράψαμε.

Για το λόγο αυτό προσπαθήσαμε η σημερινή εκδήλωση να αποκτήσει έναν ευρύτερο χαρακτήρα με τη συμμετοχή και άλλων φορέων που μαζί τους θέλουμε να συνδιαμορφώσουμε και να διεκδικήσουμε το σχολείο των αναγκών μας.

Αγαπητοί φίλοι, την κατάσταση δεν την περιγράφουμε για να μιζεριάσουμε. Η ίδια η πείρα δείχνει ότι μπορούμε να βάζουμε εμπόδια, να μετράμε μικρές νίκες, να καθυστερούμε. Αρκεί φυσικά να έχουμε ξεκάθαρο ότι η διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών δεν είναι ζήτημα διαπραγμάτευσης, αλλά πάλης. Ο αγώνας μας έχει αποτελέσματα. Ξεθωριάζει την προπαγάνδα των κυβερνήσεων. Ακόμα κι όταν υλοποιούνται αντιδραστικά μέτρα δεν έχουν νομιμοποιηθεί στη συνείδηση μιας μεγάλης μάζας εργαζόμενων. Και αυτό δεν είναι μόνο αποτέλεσμα στη συνείδηση αλλά είναι μια σοβαρή παρακαταθήκη για τις επόμενες μάχες που θα έρθουν και είναι σίγουρο ότι θα έρθουν.

Οι εισηγήσεις στην εκδήλωση σκοπό έχουν να αναδείξουν και να φωτίσουν τις αιτίες της σημερινής κατάστασης αλλά και να θέσουν τα αιτήματα που πρέπει να απασχολήσουν τις οργανώσεις γονέων προκειμένου να αποτελέσουν διεκδικητικό πλαίσιο ανάπτυξης της πάλης μας.

Φυσικά, για να μπορέσει αυτός ο αγώνας να έχει αποτελέσματα δεν αρκούν μόνο τα αιτήματα αλλά απαιτείται μαζική συμμετοχή και συσπείρωση γύρω από τους Συλλόγους μας σε κάθε σχολείο, Δήμο και Περιφέρεια δημιουργώντας κοινά μέτωπα με αγωνιστικούς Συλλόγους εκπαιδευτικών, με τους μαθητές αλλά και με μαζικούς φορείς της γειτονιάς και σωματεία εργαζομένων.

Τα παιδιά μας χρειάζονται δημόσιο δωρεάν σχολείο σε κτήρια σύγχρονα και ασφαλή, που να προετοιμάζει πολίτες, με κριτική σκέψη, με αγάπη για την γνώση και τον άνθρωπο. Με ελεύθερο χρόνο για την ανάπτυξη της κοινωνικότητας, την επαφή με τον πολιτισμό, τον αθλητισμό, την τέχνη, με το παιχνίδι και μέσα στα σχολικά κτήρια και στα σχολικά προαύλια.

Καλή επιτυχία στις εργασίες της ημερίδας μας.

Ομιλία του Δανδουλάκη Μανώλη

Πρόεδρος του ΔΣ του Σωματείου Εργαζομένων στις Κτιριακές Υποδομές (ΚΤ.ΥΠ.)

Καλημέρα σας. Θα ήθελα να ευχαριστήσω εκ μέρους όλων των εργαζομένων στις ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ (ΚΤ.ΥΠ.) για την πρόσκληση και τη δυνατότητα να σας ενημερώσουμε για την κατάσταση που αντιμετωπίζουμε χρόνια τώρα και τον άνιστο αγώνα που δίνουμε -ιδιαίτερα την περίοδο της κρίσης- απέναντι στις πολιτικές κυβερνήσεων και επιχειρηματικών ομίλων που θέλουν να αποδυναμώσουν και να καταργήσουν τον παραγωγικό ρόλο του Δημόσιου φορέα που εργαζόμαστε και να δώσουν εξ ολοκλήρου τα σχολεία και άλλα σημαντικά δημόσια κτήρια βορά στα επιχειρηματικά -κατασκευαστικά και τραπεζικά- συμφέροντα.

Είναι γεγονός ότι, οι συντονισμένες προσπάθειες και αγώνες που κάνουμε με συλλογικούς φορείς που έχουμε κοινό προσανατολισμό, αγωνίες και στόχους, όπως η Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων και Μαθητών, έχουν βάλει «φρένο» ως ένα βαθμό, έστω και προσωρινά- σε αυτά τα σχέδια, με πιο πρόσφατο παράδειγμα την απένταξη της ΚΤ.ΥΠ. από το Υπερταμείο ιδιωτικοποιήσεων στις αρχές του 2018 γεγονός που μεταξύ άλλων «έσωσε» και 2000 λειτουργούντα σχολεία και δεκάδες οικόπεδα που προορίζονται για σχολεία, από το να έχουν την «τύχη» εκατοντάδων άλλων δημοσίων χώρων που ενέταξαν στο Υπερταμείο.

Ο δημόσιος σχεδιασμός στη Σχολική Στέγη στη χώρα μας συνδέεται άρρηκτα με την ίδρυση και λειτουργία του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων (Ο.Σ.Κ.) στις αρχές της δεκαετίας του 1960 και του διάδοχου φορέα του, τις Κτιριακές Υποδομές (ΚΤ.ΥΠ.), που θεσμοθετήθηκε με το 2^ο μεσοπρόθεσμο στα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων. Με αυτή

Σεπτέμβρης 2016 – 24ωρη απεργία και κατάληψη των εργαζομένων στην «ΚΤ.ΥΠ. Α.Ε.» με αίτημα την απένταξη από το «υπερταμείο».

την παραδοχή θα σας παρουσιάσουμε ένα σύντομο ιστορικό του φορέα που εργαζόμαστε:

Στις αρχές της δεκαετίας του 1960 κάτω από την πίεση του εργατικού λαϊκού κινήματος για την αντιμετώπιση των σοβαρότατων κενών στη Σχολική Στέγη σε μία χώρα κατεστραμμένη από τη ναζιστική κατοχή, τους πολέμους και τις επεμβάσεις Άγγλων και Αμερικάνων, ιδρύθηκε ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων υπό την εποπτεία του υπουργείου Παιδείας. Μέσα στις επόμενες δεκαετίες και εν μέσω μιάς ταραγμένης πολιτικής περιόδου που περιλάμβανε την 7ετή Χούντα και τις συνεχείς πολιτικές ανακατατάξεις της Μεταπολίτευσης, ο ΟΣΚ και πάλι με την καθοριστική παρέμβαση του αγωνιστικού εργατικού, γονεϊκού και εκπαιδευτικού κινήματος και τη σημαντική δουλειά των εργαζομένων σε αυτόν, κατάφερε να εξαλείψει σε πολύ μεγάλο βαθμό το πρόβλημα της διπλοβάρδιας, κατασκευάζοντας σχολεία που για την εποχή ήταν αρκετά καλά. Αυτό επιτεύχθηκε και λόγω της διαμόρφωσης από τους συναδέλφους μηχανικούς Τύπων μελετών, σχεδιαστικών λεπτομερειών και προδιαγραφών που επέτρεψαν να επιταχυνθεί η παραγωγή Μελετών και συνεπώς οι δημοπρατήσεις και κατασκευές σχολείων. Παράλληλα οι εργαζόμενοι στον ΟΣΚ καλούνταν να ανταποκριθούν και σε άλλα καθήκοντα όπως οι επιτροπές καταλληλότητας, οι απαλλοτριώσεις οικοπέδων, ο εξοπλισμός και η συντήρηση των σχολείων, ενώ έπρεπε να αντιμετωπίσουν έγκαιρα και έγκυρα έκτακτες καταστάσεις όπως οι σεισμοί και όχι μόνο. Έτσι διαμορφώθηκε ένας δημόσιος φορέας με σημαντική εμπειρία και τεχνογνωσία στον τομέα της Σχολικής Στέγης ο οποίος, παρά τις εκάστοτε κυβερνητικές πολιτικές και παρεμβάσεις, καθιερώθηκε ως ο κατεξοχήν αρμόδιος κρατικός κατασκευαστικός φορέας για τη Σχολική Στέγη.

Τη δεκαετία του 1990 έγιναν και στη χώρα μας πιο επιθετικές οι αντιδραστικές πολιτικές και η προπαγάνδα περί «λιγότερου κράτους», «σύμπραξης κράτους και επιχειρηματικών ομίλων», λειτουργίας των δημοσίων φορέων με «ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια». Σε αυτή την κατεύθυνση εντάθηκαν και οι προσπάθειες για σταδιακή μετατροπή του ΟΣΚ σε εποπτικό φορέα-«τροχονόμο» στην εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της Σχολικής Στέγης. Στα τέλη της δεκαετίας του '90 στο όνομα του εκσυγχρονισμού και της «ευελιξίας», επιλέχθηκε από την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ η μετατροπή του ΟΣΚ σε Ανώνυμη Εταιρεία του Δημοσίου (ΑΕ), γεγονός που επέτρεψε διάφορες μορφές -άμεσης ή έμμεσης- εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης, όπως οι γενικευμένες Προγραμματικές συμβάσεις με Δήμους. Με τις Προγραμματικές που έγιναν υποτίθεται για να επιταχυνθεί η κατασκευή σχολείων, το κράτος μέσω του ΟΣΚ χρηματοδοτούσε

τους Δήμους για να προχωρήσουν σε μελέτη και κατασκευή σχολείων. Βέβαια οι δήμοι, πολλοί εκ των οποίων είχαν αποδεκατισμένες τεχνικές υπηρεσίες όπως και τώρα, έκαναν απευθείας αναθέσεις. Τα αποτελέσματα των Προγραμματικών παρουσιάσαμε σαν Σωματείο το 2014 με συγκεκριμένα πλέον στοιχεία και εμπειρία. Από άποψη κόστους για κάθε 7 σχολεία που κατασκεύαζε ο ΟΣΚ, οι Δήμοι κατασκεύαζαν 4 το πολύ 5, καθώς ο ΟΣΚ δημοπρατούσε με εκπτώσεις της τάξης του 40-45% ενώ οι δήμοι με 10-12% ! Από άποψη ποιότητας μεγάλο μέρος των μελετών που έκαναν μέσω των αναθέσεων οι δήμοι, επανέρχονταν για έλεγχο, διορθώσεις ή και απορρίψεις από τον ΟΣΚ. Μάλιστα τα επόμενα χρόνια και ιδιαίτερα την περίοδο της κρίσης, δεκάδες Προγραμματικές συμβάσεις καταργήθηκαν και τα έργα επανήλθαν για κατασκευή από τον ΟΣΚ. **Συνεπώς είναι ξεκάθαρο ότι από άποψη ποιότητας, κόστους μελετοκατασκευής και χρονικής διάρκειας το μοντέλο των Προγραμματικών συμβάσεων προωθήθηκε μόνο για την εξυπηρέτηση των ιδιωτικών συμφερόντων και των δημοτικών αρχών που υπηρετούσαν αυτή την πολιτική.**

Την ίδια περίοδο γενικεύτηκαν τα δάνεια από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων(Ε.Τ.Επ). Ο Ο.Σ.Κ. πήρε συνολικά πάνω από 800 εκατομμύρια για την κατασκευή σχολείων, με τη λογική ότι συμφέρει καθώς είναι χαμηλότοκα. Για αυτά τα δάνεια από τότε και για πολλά χρόνια ακόμα το κράτος μέσω του ΟΣΚ και τώρα των Κτιριακών Υποδομών, πλήρωνε και θα πληρώνει κάθε χρόνο περίπου 50 εκατομμύρια για τόκους και τοκοχρεωλύσια, ενώ τα σχολεία που είναι κατασκευασμένα με τα δάνεια αυτά **είναι επί της ουσίας υποθηκευμένα μέχρι την αποπληρωμή των δανείων.**

Ακολούθησε στα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων, η πολιτική απόφαση μεταφοράς του ΟΣΚ από το υπουργείο Παιδείας στο υπουργείο Υποδομών, προτάσσοντας την αντιμετώπιση της Σχολικής Στέγης ως οικονομική διαχείριση και κόστος και όχι ως χώρο εκπαίδευσης. Αυτή η διαδικασία ολοκληρώθηκε με τη συγχώνευση του ΟΣΚ με άλλες κατασκευαστικές εταιρείες του δημοσίου στις ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ, στα πλαίσια του 2^{ου} Μεσοπρόθεσμου που ψηφίστηκε τον Αύγουστο του 2013 στη βουλή από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Αυτή η απόφαση διαμόρφωσε από τη μία μέρα στην άλλη και χωρίς καμία ουσιαστική πρόβλεψη για τη συνέχεια, ένα «γιγαντιαίο» τεχνικό φορέα από άποψης αρμοδιοτήτων, που όμως ήταν μία συγκόλληση του ΟΣΚ (σχολεία) με τη ΔΕΠΑΝΟΜ (νοσοκομεία, χώροι υγείας), τη ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ (δικαστήρια, φυλακές) και το τεχνικό τμήμα της ΚΕΔ (άλλα δημόσια κτίρια όπως πυροσβεστικοί σταθμοί, πρεσβείες

κ.ά.). Ένα φορέα που θεωρητικά έχει αρμοδιότητα για όλες τις δημόσιες κτηριακές υποδομές, αλλά στην πράξη χρειάζεται υπουργικές αποφάσεις και αναθέσεις για κάθε έργο, καθώς τις ίδιες αρμοδιότητες έχουν και οι Περιφέρειες, οι Δήμοι, άλλα υπουργεία και φορείς. Εκτός των άλλων προβλημάτων, αυτός ο φορέας κληρονόμησε και δικαστικές διεκδικήσεις πολλών εκατομμυρίων από εργολάβους, με άμεσο κίνδυνο να «μπλοκάρονται» ανά πάσα στιγμή οι λογαριασμοί και τα έργα για αυτό το λόγο. Παράλληλα η συγχώνευση αυτή συνοδεύτηκε από 150 απολύσεις μέσω της εργασιακής εφεδρείας, απολύσεις που ήρθαν σε συνέχεια 200 απολύσεων συμβασιούχων συναδέλφων του ΟΣΚ το 2011.

Από όσα προαναφέραμε φαίνεται ξεκάθαρα ότι, εδώ και μια 20ετία τουλάχιστον και πιο πιεστικά την περίοδο των μνημονίων, γίνονται συνεχείς προσπάθειες από τις εκάστοτε κυβερνήσεις και επιχειρηματικούς-κατασκευαστικούς ομίλους, για την πλήρη εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της μελέτης, κατασκευής αλλά και της χρήσης των Σχολείων και άλλων δημοσίων κτηρίων. Αυτή την πολιτική υπηρετούσε τη δεκαετία του 2000 και ο «Καλλικράτης» που στο όνομα της αποκέντρωσης έδωσε τη συντήρηση των σχολείων και άνοιξε το δρόμο για τη μελετοκατασκευή τους από ιδιωτικά συμφέροντα μέσω Περιφερειών και Δήμων με τις περιβόητες Προγραμματικές συμβάσεις. Αυτή η πολιτική συνεχίζεται με τον «Κλεισθένη» στον οποίο μεταξύ άλλων, γίνεται αναλυτική περιγραφή πώς οι Δήμοι που έχουν αποδεκατισμένες τεχνικές υπηρεσίες, θα αναθέτουν στη ΜΟΔ (Μονάδα Οργάνωσης και Διαχείρισης Αναπτυξιακών Προγραμμάτων - εταιρεία του δημοσίου με αποκλειστική δουλειά τις εντάξεις έργων σε «χρηματοδοτικά μοντέλα» όπως το ΕΣΠΑ), να προετοιμάσει σχολικά έργα, ώστε να πληρούν τους όρους ένταξης και να είναι έτοιμα για ανάθεση σε ιδιώτες. Μια πιο εκσυγχρονισμένη εκδοχή των Προγραμματικών που κυριάρχησαν με τον «Καλλικράτη», μόνο που τώρα θα πρέπει να προωθηθούν άλλα «χρηματοδοτικά εργαλεία» όπως το ΕΣΠΑ, τα ΣΔΙΤ και το «πακέτο Γιουνκέρ», «εργαλεία» που ουσιαστικά αποτελούν «Δούρειο ίππο» για να δοθούν πολλαπλάσια κρατικά κονδύλια με τον ελάχιστο έλεγχο, στα επιχειρηματικά συμφέροντα για να αυξήσουν κι άλλο την κερδοφορία τους.

Όμως ας δούμε και τι γίνεται με το πολυδιαφημισμένο πλέον «χρηματοδοτικό εργαλείο» που λέγεται ΣΔΙΤ. Κάπου στα μέσα της δεκαετίας του 2000 οι τότε κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ανακάλυψαν το νέο «σωτήριο» χρηματοδοτικό μοντέλο των Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα. Μάλιστα έδωσαν «γη και ύδωρ» για να προχωρήσει η νέα «μεγάλη ιδέα» και στα Σχολεία παρά τις τεκμηριωμένες διαφωνίες του σωματείου μας, άλλων εργατικών

Ιούλιος 2017 - Παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Υποδομών & Μεταφορών, των εργαζομένων στην «ΚΤ.ΥΠ. Α.Ε.» με αίτημα την απένταξη από το «υπερταμείο».

σωματείων, της ΑΣΓΜΕ, ακόμα και του ΤΕΕ. Τεχνικοί σύμβουλοι με αμοιβές εκατομμυρίων ανέλαβαν να στήσουν τις συμβάσεις. Ο τότε ΟΣΚ ανέλαβε να βρει «καθαρά» οικοπέδα δηλαδή χωρίς ιδιοκτησιακά, χωροταξικά ή άλλα προβλήματα, που ιδιαίτερα για την Αττική είναι πολύ δύσκολο. Στη συνέχεια αφού το κράτος διασφάλισε την ευνοϊκότερη δυνατή χρηματοδότηση από τις τράπεζες με εγγύηση Δημοσίου, αλλά και αποικιοκρατικούς όρους χρήσης για τις κοινοπραξίες, ξεκίνησαν οι μελέτες. Όμως και εκεί η παρέμβαση του τότε ΟΣΚ ήταν καθοριστική. Άτυπα, όπως μας τόνισαν, ήρθαν όλες οι μελέτες για έλεγχο και διορθώσεις από τους μηχανικούς του ΟΣΚ, οι οποίοι «μάζεψαν όσο μπορούσαν τα αμάζευτα», παράλληλα με το τρέχον έργο που είχαν και για το οποίο κανένα ΜΜΕ δεν βρήκε να πει ποτέ μια καλή κουβέντα. Και μετά από όλα αυτά και ... δέκα χρόνια αναμονής παραδόθηκαν με διθύραμβους και τυμπανοκρουσίες 24 σχολεία με ΣΔΙΤ στην Αττική, ενώ δεκάδες άλλα στη Θεσσαλονίκη και άλλες περιοχές της χώρας «ακυρώθηκαν» λόγω οικονομικής κρίσης και αποχώρησης των κοινοπραξιών αφού δεν τους απέφερε τα προσδοκώμενα κέρδη. ΟΜΩΣ κανένα μέσο ενημέρωσης δεν είπε κουβέντα για όσα προαναφέραμε, ούτε ότι οι κοινοπραξίες που κατασκεύασαν τα έργα έβαλαν από την τσέπη τους μόνο το 16% του κόστους, ενώ η κατασκευή των 24 σχολείων στην Αττική πληρώθηκε ουσιαστικά από το κράτος και τραπεζικό δανεισμό με ευνοϊκούς όρους, εγγύηση και παρεμβάσεις του Δημοσίου, δηλαδή ουσιαστικά από τους φορολογούμενους. Ούτε είπαν ότι χρειάστηκαν δέκα χρόνια για την κατασκευή τους παρότι είχαν κάθε διευκόλυνση από το κράτος και οι μελέτες επανελέγχθηκαν και διορθώθηκαν από τους εργαζόμενους στον πρώην ΟΣΚ. Ούτε βέβαια είπαν ότι οι Σχολικές επιτροπές καλούνται να πληρώσουν υπέρογκα ποσά για λειτουργικά έξοδα όπως

το ρεύμα και όχι μόνο, καθώς οι κοινοπραξίες έχουν βάλει πχ. προβολείς που είναι αναμμένοι όλο το 24ωρο για να γλιτώνει η κοινοπραξία κόστη φύλαξης. Ούτε είπαν ότι για να μπει και «ένα καρφί» στα σχολεία αυτά απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της κοινοπραξίας φτάνοντας στο σημείο να τους ζητηθεί η άδεια για να λειτουργήσουν κάποια από αυτά το απόγευμα για τα μεταναστόπουλα. Ούτε είπαν ότι με βάση τις συμβάσεις η κοινοπραξία μπορεί -αξιοποιώντας όλα τα νομικά μέσα- να μετακυλύει τα κόστη από τυχόν ζημιές ή φθορές σε εκπαιδευτικούς και γονείς. Γι' αυτό εξάλλου και κρατούν τις συμβάσεις αυτές ως επτασφράγιστο μυστικό και για να μάθει ένας Σύλλογος, μία Ένωση Γονέων ή ακόμα και η ΑΣΓΜΕ τι γράφουν μέσα, πρέπει να κάνουν συγκεκριμένο ερώτημα για να λάβουν απάντηση μόνο επί αυτού και εφόσον έχουν έννομο συμφέρον. Ούτε βέβαια είπαν ότι για 25 χρόνια που είναι η περίοδος παραχώρησης, το κράτος θα πληρώνει υπέρογκα ποσά ως ενοίκιο για τη χρήση αυτών των σχολείων, ποσά που με βάση το Επιχειρησιακό πρόγραμμα και τον προϋπολογισμό της ΚΤΥΠ για τα 24 σχολεία της Αττικής ανέρχεται στα 16 εκατομμύρια για το τρέχον έτος και αύξηση κατά 1 τουλάχιστον εκατομμύριο τα επόμενα χρόνια.

Και όλα αυτά όταν με 50 περίπου εκατομμύρια, δηλαδή τα ενοίκια 3 ετών για τα 24 σχολεία που προαναφέραμε ότι έγιναν με ΣΔΙΤ, θα μπορούσαν να είχαν κατασκευαστεί τα σχολεία αυτά από την ΚΤ.ΥΠ. με κρατικά κονδύλια και να ανήκουν στο δημόσιο χωρίς αποικιοκρατικούς όρους και παραχωρήσεις. Τώρα βέβαια η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που ως αντιπολίτευση «διερρήγγυε τα ιμάτια της» κατά των ΣΔΙΤ, τα έκανε πρώτη της προτεραιότητα, με τον κ.Τσίπρα να εξαγγέλλει την κατασκευή δεκάδων σχολείων με ΣΔΙΤ στη Θεσσαλονίκη σε πρώτη φάση και σε άλλες περιοχές στη συνέχεια. Μάλιστα το θέμα ανέλαβε να τρέξει το ίδιο το υπουργείο Υποδομών μέσα από την αντίστοιχη Διεύθυνση Κτηριακών Υποδομών που έχει συστήσει εκεί για ευνόητους λόγους και γνωρίζοντας τις τεκμηριωμένες διαφωνίες του Σωματείου μας. Παράλληλα βέβαια η κυβέρνηση μέσω της Γενικής Γραμματείας ΣΔΙΤ ανέλαβε πρωτοβουλίες για να «τρέξουν» και κάποιες Περιφέρειες και Δήμοι ανάλογα ΣΔΙΤ όπως ο Δήμος Χανίων και όχι μόνο.

Αντί λοιπόν το κράτος να αξιοποιήσει και ενισχύσει την ΚΤ.ΥΠ. με τα αναγκαία κρατικά κονδύλια και τεχνικό προσωπικό -όπως οφείλει και έχουμε χιλιοπληρώσει με την άγρια φορολογία- για την έγκαιρη απαλλοτρίωση οικοπέδων, μελέτη, δημοπράτηση, επίβλεψη κατασκευής και εξοπλισμό των σχολείων με ίδια μέσα και προσωπικό, διαχέει την ευθύνη σε Περιφέρειες και Δήμους και παραπέμπει στην αναζήτηση «άλλων

πηγών χρηματοδότησης», διαδικασία που ουσιαστικά οδηγεί στην παράδοση της μελέτης, κατασκευής και χρήσης της Σχολικής Στέγης στα επιχειρηματικά συμφέροντα με πολλαπλάσια κρατικά κονδύλια, αφού και πάλι το κράτος -δηλ. εμείς οι χιλιάδες φορολογούμενοι- πληρώνει τη μερίδα του λέοντος στα υποτιθέμενα «σωτήρια χρηματοδοτικά εργαλεία».

Η σημερινή κυβέρνηση παρά τις περί του αντιθέτου εξαγγελίες της ως αντιπολίτευση, συνεχίζει όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις την πολιτική αποδυνάμωσης του παραγωγικού ρόλου και έργου της ΚΤΥΠ και ολοκλήρωσης της εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης της Δημόσιας Σχολικής Στέγης, προχωρώντας σε: 1. Δραματική περικοπή των κρατικών κονδυλίων που δίνονται στην ΚΤ.ΥΠ. για τη Σχολική Στέγη -πάνω από 70% τα τελευταία χρόνια- (με βάση τον προϋπολογισμό του φορέα το 2017 δόθηκαν 28 εκατομμύρια και το 2018 20 εκατομ.). 2. Ολοκλήρωση της συγχώνευσης και κατόπιν ένταξη της Κτ.Υπ. στο υπερταμείο ιδιωτικοποιήσεων. 3. Μεθοδευμένη αποψίλωση του φορέα από μηχανικούς (μετατάχθηκαν τα 2/3) αμέσως μετά την απένταξη από το Υπερταμείο στις αρχές του 2018. 4. Συνεχείς προσπάθειες με νόμους και άλλα μέτρα —όπως άλλωστε και για όλο το δημόσιο- να καταργηθεί ο παραγωγικός και να θεσμοθετηθεί ο εποπτικός και μόνο ρόλος του φορέα και η πλειοψηφία των έργων να δίνονται με αποικιοκρατικούς όρους στα ιδιωτικά επιχειρηματικά συμφέροντα(Σ-ΔΙΤ, αναθέσεις, ΕΣΠΑ, πακέτο Γιουνκέρ κ.ά)

Ενδεικτικό ότι η παραπάνω πολιτική αποτελεί επιλογή της κυβέρνησης, είναι το γεγονός ότι σε συνάντηση της Διοίκησης της ΚτΥπ με εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (Ε.Τ.Επ.) συζητήθηκαν οι τρόποι συνέχισης και επέκτασης της διαδικασίας κατασκευής σχολείων με ΣΔΙΤ με χρηματοδότηση και από την ΕΤΕπ.

Επίσης ενδεικτική είναι και η απόφαση του Υπουργείου Υποδομών να διαθέσει πάνω από 50 εκατομμύρια Ευρώ για αναθέσεις δεκάδων μελετών σχολείων σε ιδιώτες, την ίδια ώρα που αρνείται πεισματικά να επαναφέρει στην ΚΤΥΠ έμπειρους μηχανικούς από αυτούς που μετατάχθηκαν ή να προσλάβει 50 μηχανικούς των οποίων η ετήσια μισθοδοσία δεν υπερβαίνει τα 2 εκατομμύρια, προκειμένου να υλοποιήσουν εντός της Κτ.Υπ. αυτές και άλλες μελέτες και παράλληλα να ασκήσουν και άλλα καθήκοντα όπως οι προσεισμικοί έλεγχοι, οι έλεγχοι καταλληλότητας χώρων κ.ά.

Συνεπώς είναι οφθαλμοφανές ότι, για να οδηγήσουν έργα και υπηρεσίες στην ιδιωτικοποίηση, δεν διστάζουν να δώσουν πολλαπλάσια

κρατικά κονδύλια, την ίδια ώρα που λένε ότι δεν υπάρχουν λεφτά και περικόπτουν συνεχώς τους προϋπολογισμούς για την Δημόσια Παιδεία και ειδικότερα για τη Σχολική Στέγη. Παράλληλα βέβαια περικόπτουν συνεχώς κάθε κονδύλι και στέλνουν «στις καλένδες» έργα, υποδομές και υπηρεσίες που δεν αποφέρουν κέρδη στα ιδιωτικά συμφέροντα. Αποτελέσματα αυτής της πολιτικής είναι η ελαχιστοποίηση των απαλλοτριώσεων και οι συνεχείς αποδεσμεύσεις οικοπέδων για σχολεία λόγω «αδυναμίας καταβολής των αποζημιώσεων», η δραματική μείωση των κατασκευαζόμενων σχολείων παρά τις σημαντικές ανάγκες, το «πάγωμα» των προσεισμικών ελέγχων σε μία περιοχή και μία περίοδο μεγάλης σεισμικότητας, η επιχείρηση εγκατάστασης εκατοντάδων λυόμενων αιθουσών για νηπιαγωγεία με συνοπτικές διαδικασίες μέσα σε χώρους λειτουργούντων σχολείων και σε δημόσια οικοπέδα. Και που να μην είχαν τελειώσει τα μνημόνια όπως πανηγυρίζει η κυβέρνηση.

Απέναντι σε αυτές τις αντιεκπαιδευτικές και απάνθρωπες πολιτικές αντισταθήκαμε και αντιστεκόμαστε με την καθοριστική παρέμβαση του γονεϊκού κινήματος. Μέσα στα χρόνια της κρίσης και παρά την θύελλα των αντεργατικών και αντιεκπαιδευτικών μέτρων και την όξυνση της καταστολής, πετύχαμε να επιστρέψουν στη δουλειά όλοι οι απολυμένοι συνάδελφοι μας -έφεδροι και συμβασιούχοι με τροπολογία που κατέθεσε το Κ.Κ.Ε. στη βουλή, ενώ με σταλάντευτους αγώνες απενταχθήκαμε από το Υπερταμείο ιδιωτικοποιήσεων στις αρχές του 2018. Συνεπώς οι αγώνες μας μπορούν να βάλουν εμπόδια και να φέρουν αποτελέσματα. **Εξάλλου αυτός και μόνον είναι ο λόγος που συνεχίζεται σε σημαντικό βαθμό η λειτουργία και το έργο του Δημόσιου φορέα που εργαζόμαστε, δηλαδή να υλοποιεί την ευθύνη του κράτους για την παροχή σχολείων και άλλων δημόσιων κτηρίων.** Μέχρι και σήμερα οι ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ έχουν αρμοδιότητα στην απαλλοτρίωση, μελέτη, δημοπράτηση, έλεγχο και εποπτεία της κατασκευής των σχολικών έργων κυρίως στην Αττική αλλά και πανελλαδικά, καθώς και μια σειρά άλλες υπηρεσίες όπως ο προσεισμικός έλεγχος, ο έλεγχος καταλληλότητας οικοπέδων και κτηρίων, ο εξοπλισμός των σχολείων, ακόμα και η επισκευή σημαντικών βλαβών. Βέβαια όπως προανέφερα με τον «Καλλικράτη» πριν, τον Κλεισθένη τώρα και μια σειρά νομοθετικών παρεμβάσεων που ακολούθησαν στο όνομα της αποκέντρωσης αρμοδιοτήτων, «άνοιξε ο δρόμος» για τον κατακερματισμό της ευθύνης του κράτους να παρέχει δημόσια δωρεάν σύγχρονα και ασφαλή σχολεία και άλλα δημόσια κτήρια. Περιφέρειες, Δήμοι και άλλοι κρατικοί φορείς (ΑΕ Αναπλάσεων Δήμου Αθήνας για τα ακίνητα, ΑΕ του υπουργείου ανάπτυξης για ενεργειακές

Νοέμβριος 2017 – Κλιμάκιο μηχανικών της «ΚΤ.ΥΠ. Α.Ε.» πραγματοποιεί αυτοψίες σε κατοικίες και επιχειρήσεις πλημυροπαθών στην Μάνδρα Αττικής.

και άλλες αναβαθμίσεις, διεύθυνση Κτιριακών Υποδομών του υπουργείου Υποδομών) ανταγωνίζονται «ποιος θα διαχειριστεί» κρατικά επί της ουσίας κονδύλια για τη Σχολική Στέγη (ΣΔΙΤ, Προγραμματικές, ΕΣΠΑ και πακέτο Γιουνκέρ κ.ά.). πάντα προς όφελος των επιχειρηματικών κατασκευαστικών και τραπεζικών ομίλων. Μόνος κερδισμένος τα ιδιωτικά συμφέροντα –μικρότερα στην αρχή και μεγαλύτερα στη συνέχεια- αφού στον άγριο ανταγωνισμό και εν μέσω κρίσης, «το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό» και στον κατασκευαστικό τομέα. Τι κι αν το γονεϊκό κίνημα και οι εργαζόμενοι στους φορείς, τονίζουμε με στοιχεία κι αριθμούς ότι το κόστος πολλαπλασιάζεται και η ποιότητα κατασκευής μειώνεται έτσι. Τι κι αν επιμένουμε να παρθούν μέτρα για την ενίσχυση της λειτουργίας, της κρατικής χρηματοδότησης και του εξειδικευμένου προσωπικού του πρώην ΟΣΚ και νυν ΚΤΥΠ ώστε να ανταποκρίνεται με επάρκεια στις σημαντικές κοινωνικές ανάγκες για Σχολική Στέγη.

Πολλοί δικαιολογημένα ίσως αναρωτιούνται: Μα καλά ο πρώην ΟΣΚ και τώρα οι ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ δεν ακολουθούν την εκάστοτε κυβερνητική πολιτική; Λειτουργούν με μόνο γνώμονα τις σύγχρονες ανάγκες στη Σχολική Στέγη; Ασφαλώς και όχι. Οι εκάστοτε Διοικήσεις, διορισμένες από τις κυβερνήσεις, προωθούσαν και προωθούν την πολιτική τους και μέσα από δημόσιους φορείς

όπως ο πρώην ΟΣΚ, ενώ κάνουν και επιλογή προτεραιοτήτων ανάλογα με τους ημέτερους ή μη δημάρχους και πολιτευτές. **ΟΜΩΣ η ύπαρξη και λειτουργία ενός παραγωγικού δημόσιου κατασκευαστικού φορέα αποκλειστικά αρμόδιου για τη Σχολική στέγη, διασφαλίζει σε σημαντικό βαθμό ότι το κράτος έχει την ευθύνη για τη Σχολική Στέγη και αυτό διευκολύνει το εργατικό, γονεϊκό, εκπαιδευτικό και μαθητικό κίνημα να στοχεύσουν, να απευθυνθούν και να πιέσουν για τα οξυμένα προβλήματα και τα αναγκαία έργα και παρεμβάσεις.** Επίσης να κατευθύνουν τις πιέσεις τους προς το κράτος, ώστε αυτός ο φορέας να βελτιώσει τη λειτουργία του και να ενισχυθεί σε κρατικά κονδύλια και εξειδικευμένο προσωπικό, ώστε να ανταποκρίνεται με μεγαλύτερη επάρκεια στις αυξημένες ανάγκες. Μπορεί ακόμα να παρεμβαίνουν στοχευμένα και να πιέζουν σε σημαντικά έως ζωτικά ζητήματα όπως η διαμόρφωση σύγχρονων προδιαγραφών, οι σωστοί και έγκαιροι έλεγχοι -προσεισμικοί και μετασεισμικοί-, οι απαλλοτριώσεις των αναγκαίων οικοπέδων, κ.ά. Επίσης σημαντικό είναι ότι σε ένα τέτοιο δημόσιο φορέα συσσωρεύεται με την πάροδο των χρόνων η αναγκαία εμπειρία, τεχνογνωσία και εξειδικευμένο προσωπικό στο συγκεκριμένο ευαίσθητο αντικείμενο. Δεν είναι τυχαίο ότι ο πρώην ΟΣΚ παρά τα προβλήματα, τις δυσκολίες και τις πολιτικές παρεμβάσεις που προαναφέραμε, είχε καθιερωθεί και καταξιωθεί στις συνειδήσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας. Τέλος δεν είναι δευτερεύον ζήτημα ότι οι εργαζόμενοι στο φορέα μπορούμε και έχουμε την πείρα, την τεχνογνωσία και τα στοιχεία να αποκαλύπτουμε πράγματα ώστε να μπαίνουν εμπόδια στην κυβερνητική προπαγάνδα και στην ασύδοτη δράση και κερδοσκοπία των επιχειρηματικών ομίλων και στον τομέα της Σχολικής Στέγης όπως ορισμένα στοιχεία που σας αναφέραμε για τα ΣΔΙΤ και τις Προγραμματικές συμβάσεις. Ανάλογα στοιχεία που παραθέσαμε, δείχνουν ξεκάθαρα τις πολιτικές των κυβερνήσεων να περικλύπτουν ή να βάζουν στις καλές κάθε λαϊκή ανάγκη που δεν αποφέρει κέρδη στα επιχειρηματικά συμφέροντα και απαιτεί άμεσα κρατικά κονδύλια (πχ. η εγκατάλειψη των προσεισμικών ελέγχων και των αναγκαίων παρεμβάσεων, η μη υλοποίηση προγράμματος αντικατάστασης ή γενικευμένων παρεμβάσεων σε καταπονημένα και παλιά σχολικά κτήρια, η σχεδιαζόμενη εγκατάσταση εκατοντάδων νηπίων σε λυόμενα.)

Κλείνοντας την παρέμβασή μας θα ήθελα να τονίσω και πάλι δύο πολύ σοβαρά ζητήματα που ανέφερα και παραπάνω:

Το ένα αφορά στους Προσεισμικούς ελέγχους και τις αναγκαίες παρεμβάσεις σε λειτουργούντα σχολεία, αλλά και τη σταδιακή αντικατάσταση πολλών παλιών και καταπονημένων σχολικών κτηρίων με νέα σύγχρονα και ασφαλή. Η σημερι-

νή κυβέρνηση όπως και οι προηγούμενες, ακολουθεί δυστυχώς το εγκληματικό δόγμα «αποφεύγω ή τρενάρω τους ελέγχους αν δεν έχω διασφαλίσει πρώτα κονδύλια για επισκευές». Γι' αυτό και μπλόκαρε με την πολιτική αποδυνάμωση του πρώην ΟΣΚ και της νυν ΚΤΥΠ, αλλά και τη διάχυση των κρατικών ευθυνών σε Περιφέρειες και Δήμους, κάθε προσπάθεια επανέναρξης των αναγκαίων Προσεισμικών ελέγχων. Μόνο της μέλημα είναι να ανοίξει νέα πεδία κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων με το περιβόητο «πακέτο Γιούνκερ» που μεταξύ άλλων προωθεί ΣΔΙΤ και στις επισκευές και συντηρήσεις υπαρχόντων σχολείων και άλλων δημοσίων κτηρίων. Ενώ από τις αρχές του 2017 που επέστρεψαν στη δουλειά δεκάδες έμπειροι μηχανικοί, πιέζαμε σαν Σωματείο και κάναμε κάθε ενέργεια να ολοκληρωθούν πλέον με ταχύτατους ρυθμούς οι προσεισμικοί έλεγχοι σε όλα τα σχολεία και νοσοκομεία, η Διοίκηση της εταιρείας και το υπουργείο επέλεξαν να υποτάξουν κάθε έλεγχο στις απαιτήσεις του πακέτου Γιουνκέρ που ήθελε πλήρη αποτύπωση και φάκελο κάθε σχολείου με συγκεκριμένους δείκτες, για να προχωρήσουν τα ΣΔΙΤ επισκευών και συντηρήσεων. Και βέβαια στις αρχές του φετινού χρόνου έδωσαν το τελειωτικό χτύπημα με τις 150 μετατάξεις, αποδεκατίζοντας το τομέα προσεισμικών ελέγχων. Δεν δίστασαν λοιπόν να βάλουν σε δεύτερη μοίρα την απόλυτα άμεση ανάγκη Προσεισμικών ελέγχων και παρεμβάσεων σε μία περιοχή και μία περίοδο αυξημένης σεισμικότητας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Η κατάρρευση του σχολείου στη Βρύσα της Μυτιλήνης και η σφράγιση του 4^{ου} Δημοτικού Βύρωνα ήταν μόνο η κορυφή του παγόβουνου, καθώς πάνω από το 50 % των σχολείων της χώρας και ιδιαίτερα της Αττικής είναι παλιά και καταπονημένα (το 30 % είναι 50ετίας ενώ ακόμα ένα 20% είναι χτισμένα με τον παλιό προσεισμικό και οι σύγχρονες ανάγκες απαιτούν την σταδιακή αντικατάστασή τους με νέα σύγχρονα και ασφαλή κτήρια ή εκτεταμένες ανακατασκευές και παρεμβάσεις όσον πρέπει να παραμείνουν διατηρητέα.

Το δεύτερο αφορά στην προσπάθεια της κυβέρνησης να καλύψει σε βάθος 5ετίας τις κτηριακές ανάγκες σε νηπιαγωγεία που πλέον θα πρέπει να πηγαίνουν υποχρεωτικά τα νήπια από τα τέσσερα τους χρόνια με το νέο νόμο της δίχρονης προσχολικής αγωγής, με εκατοντάδες αίθουσες ελαφράς προκατασκευής (με λυόμενα δηλαδή). Πρόκειται για απαράδεκτη ενέργεια που υποδηλώνει σαφώς πώς αντιμετωπίζουν τα θέματα των κτηριακών υποδομών στην Παιδεία. Και εδώ προφανώς ισχύει το «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού», αφού η κυβέρνηση δεν έχει διαμορφώσει κανένα πρόγραμμα ούτε έχει προβλέψει χρηματοδότηση για κατασκευή σύγχρονων και ασφαλώς νηπιαγωγείων, ενώ διαλύει τον μόνο κατασκευαστικό φορέα του δημοσίου που θα μπορούσε να φέρει σε πέρας ένα

Ιούλιος 2018 — Κλιμάκιο μηχανικών της «ΚΤ.ΥΠ. Α.Ε.» πραγματοποιεί αυτοψίες σε πυρόπληκτες κατοικίες και επιχειρήσεις στο Μάτι Αττικής

τέτοιο έργο με το ελάχιστο δυνατό κόστος και την καλύτερη δυνατή ποιότητα κατασκευής. Ενδεικτικό είναι ότι στον κρατικό προϋπολογισμό του 2019 περιέκοψαν κατά 140 εκατομμύρια τα ήδη μειωμένα κονδύλια για την Προσχολική αγωγή. Έχουμε βγάλει έγκαιρα αναλυτικό δελτίο τύπου για το θέμα, καθώς εκτός των άλλων θα τοποθετηθούν λυόμενες αίθουσες με συνοπτικές διαδικασίες κυρίως σε λειτουργούντα σχολεία, επιδεινώνοντας κι άλλο τις ήδη απαράδεκτες συνθήκες που ήδη διαμορφώθηκαν με τις συνεχείς συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, ιδιαίτερα στην Αττική και άλλα αστικά κέντρα.

Είναι λοιπόν επιτακτική ανάγκη να απαιτήσουμε συλλογικά και αγωνιστικά όσα δικαιούμαστε και έχουμε χιλιοπληρώσει με τη φοροκαταιγίδα και το πετσόκομμα μισθών-συντάξεων και κονδυλίων για παιδεία-υγεία και πιο συγκεκριμένα:

ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗΣ

Σημαντική αύξηση των κρατικών κονδυλίων για τη Σχολική Στέγη, προκειμένου να καλυφθούν και οι δραματικές περικοπές της περιόδου των μνημονίων που ξεπέρασαν το 70% !!

Ενίσχυση του νομοθετικού πλαισίου, της λειτουργίας, των κρατικών

κονδυλίων και του τεχνικού προσωπικού της ΚΤ.ΥΠ. ώστε να αποτελέσει τον κατεξοχήν αρμόδιο ενιαίο τεχνικό κατασκευαστικό φορέα του δημοσίου που θα υλοποιεί με επάρκεια την ευθύνη του κράτους για καθολική παροχή δημόσιων δωρεάν σύγχρονων και ασφαλών Σχολείων, αλλά και άλλων δημοσίων κτηρίων όπως νοσοκομεία, δικαστήρια και άλλα.

ΑΜΕΣΗ ενίσχυση της Κτ.Υπ. σε μηχανικούς διαφόρων ειδικοτήτων, ώστε ο έλεγχος καταλληλότητας και η απαλλοτρίωση οικοπέδων, η μελέτη, η δημοπράτηση, η επίβλεψη κατασκευής, ο εξοπλισμός και οι έλεγχοι να γίνονται εξ ολοκλήρου από τον φορέα.

Διαμόρφωση προδιαγραφών σε κτήρια, αύλειους χώρους και εξοπλισμό που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της Σχολικής Στέγης.

Συνέχιση και επιτάχυνση των Προσεισμικών και άλλων ελέγχων και των αναγκαίων παρεμβάσεων στα λειτουργούντα σχολεία.

Πενταετές πρόγραμμα απαλλοτριώσεων οικοπέδων και κατασκευής Σχολείων στο οποίο να συμπεριληφθεί η κατασκευή εκατοντάδων νηπιαγωγείων, καθώς και αντικατάσταση ή γενικευμένες παρεμβάσεις σε καταπονημένα σχολεία που έχουν κτιστεί προ δεκαετιών χωρίς η με τον παλιό αντισεισμικό κανονισμό.

Να σταματήσει τώρα η απaráδεκτη και αντιεκπαιδευτική πολιτική της εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης της Σχολικής στέγης μέσω των ΣΔΙΤ, των αναθέσεων, των προγραμματικών συμβάσεων και άλλων ανάλογων προγραμμάτων που πολλαπλασιάζει τα κόστη, μειώνει την ποιότητα και δίνει τα σχολικά κτήρια βορά στην κερδοσκοπία και τον έλεγχο των κατασκευαστικών και τραπεζικών ομίλων.

ΟΧΙ στην πολυδιάσπαση και διάχυση της ευθύνης μελετοκατασκευής σε Περιφέρειες, Δήμους, άλλους Δημόσιους φορείς, που αποτελεί το «δούρειο ίππο» για την παράδοση στα ιδιωτικά συμφέροντα.

ΟΧΙ στις συγχωνεύσεις Σχολικών Μονάδων, στις προσθήκες αιθουσών και άλλες παρεμβάσεις, που επιδεινώνουν παραπέρα τις ήδη άσχημες συνθήκες υγείας, ασφάλειας και εκπαίδευσης στα σχολεία.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ

Ομιλία του Βαγγέλη Φιλερή, μέλος του ΔΣ της ΑΣΓΜΕ, Πολιτικός Μηχανικός

Ο λόγος που σαν ΔΣ της ΑΣΓΜΕ αποφασίσαμε να διοργανώσουμε την σημερινή ημερίδα, συνοψίζεται στον τίτλο της ομιλίας μου και είναι η ολοένα διευρυνόμενη ψαλίδα μεταξύ του σχολείου των αναγκών μας και του σχολείου που έχουμε σήμερα. Ψαλίδα που διευρύνεται από την πολιτική που ακολουθούν απέναντι στην Δημόσια Παιδεία, τόσο η σημερινή όσο και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, μια πολιτική που υποβαθμίζει σταθερά πλέον την Παιδεία μας, από την προσχολική αγωγή μέχρι το Λύκειο.

Το θέμα είναι πολύ μεγάλο για να καλυφθεί εξ ολοκλήρου σε μία Ημερίδα, γι αυτό αποφασίσαμε να το σπάσουμε σε 2 κομμάτια, το Κτηριακό - Υποδομές και το Περιεχόμενο. Αυτοί εξάλλου είναι και οι 2 πυλώνες πάνω στους οποίους στηρίζεται η Γνώση που σαν ΑΣΓΜΕ θέλουμε μέσω της Δημόσιας Παιδείας να κατακτητεί από το σύνολο των παιδιών μας, προετοιμάζοντάς τα αύριο για να γίνουν ενεργοί πολίτες της χώρας μας, προσωπικότητες ισόρροπα αναπτυγμένες στο μυαλό, την ψυχή και το σώμα, ικανοί να ανταπεξέρχονται στις δυσκολίες της ζωής αλλά και μέσα από αυτή την διαδικασία να την νοηματοδοτούν.

Αφήνοντας λοιπόν για επόμενη Ημερίδα το θέμα του Περιεχομένου, σήμερα θα ασχοληθούμε με τις Υποδομές και το Κτηριακό, εξετάζοντας την κατάσταση που υπάρχει, το που θέλουμε να φτάσουμε και θα προσπαθήσουμε να διαμορφώσουμε αιτήματα που καλούμε να υιοθετηθούν από τους συλλογικούς φορείς των γονιών, των εκπαιδευτικών, των μαθητών και να μπουν μπροστά στους αγώνες μας για το επόμενο διάστημα. Να σημειώσουμε βέβαια εδώ, πως Περιεχόμενο και Υποδομές είναι αναπόσπαστα στοιχεία του σχολείου ως χώρου αγωγής και μάθησης, γι αυτό και στην σημερινή μας εισήγηση θα αναφερθούμε και σε κάποια θέματα Περιεχομένου των σπουδών. Τέτοια θέματα είναι η σχέση θεωρίας και πράξης και πως μέσω της αλληλοσύνδεσής τους κατανοείται και εμπε-

δώνεται το περιεχόμενο του μαθήματος, η έννοια της Φυσικής και Αισθητικής Αγωγής μέσα στο σχολείο, μέσω αφενός μεν διαφοροποίησης του αναλυτικού προγράμματος με προσθήκη θεωρίας αφετέρου δε της διεύρυνσης του χρόνου παραμονής στο σχολείο για δραστηριότητες και εκδηλώσεις, η αξιοποίηση της Πληροφορικής κ.α.

I. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΣΤΗ ΜΑΘΗΣΙΑΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Όσο σημαντικό είναι το Περιεχόμενο των σπουδών σε Α' βάρη και Β' βάρη Εκπαίδευση, άλλο τόσο σημαντικό είναι ο χώρος και ο τρόπος με τον οποίο αυτό το Περιεχόμενο δίνεται στον μαθητή.

Ας σκεφτούμε πως ένα παιδί, από τα 6 του χρόνια μέχρι τα 18 του, βρίσκεται καθημερινά επί 6 τουλάχιστον ώρες σε ένα χώρο μέσα στον οποίο θα πρέπει να μάθει να σκέφτεται, να επικοινωνεί μέσω της Γλώσσας με τους γύρω του, να αντιλαμβάνεται την αντικειμενική πραγματικότητα με τους νόμους που την διέπουν, να αθλείται, να ψυχαγωγείται και όποια άλλη δραστηριότητα είναι απαραίτητη για την ολοκλήρωση της προσωπικότητάς του. Προφανώς, η διαμόρφωση αυτού του χώρου, του Δημόσιου Σχολείου του, παίζει πολύ μεγάλο ρόλο στο να αισθανθεί αυτόν τον χώρο δικό του, να τον αγαπήσει, να μάθει να τον φροντίζει και να τον διατηρεί όμορφο. Η διαδικασία αυτή, θα μπορούσε κανείς να πει πως μοιάζει με την διαμόρφωση του παιδικού δωματίου από τους γονείς του παιδιού, όπου το κύριο χαρακτηριστικό του είναι συνήθως η αγάπη και η ασφάλεια, η προσπάθεια για ποικιλία παραστάσεων στο βαθμό του δυνατού που εκφράζει τις οικονομικές δυνατότητες της οικογένειας, το μορφωτικό και πολιτιστικό επίπεδο, έτσι ώστε αυτό να μπορέσει να κάνει τα βήματα που θα το φέρουν στην ενήλικη ζωή.

Το ίδιο ισχύει και για το Σχολείο. Το αίσθημα που δημιουργεί στο παιδί από την Α' Δημοτικού μέχρι την Γ' Λυκείου το Σχολείο του, είναι αποφασιστικής σημασίας για την προσέγγισή του απέναντι στην γνώση που θα του παρέχεται σε αυτό. Ένα σχολείο που θα δημιουργεί θετικά συναισθήματα στο παιδί, θα το προδιαθέτει θετικά και για την διαδικασία της μάθησης και ένα σχολείο που θα δημιουργεί αρνητικά συναισθήματα, θα το απομακρύνει από αυτή.

Με αυτή την έννοια θα εξετάσουμε το σχολείο των αναγκών μας, από την μεριά δηλαδή των απαραίτητων αλλά και ρεαλιστικών υποδομών για την θετική προσέγγιση του μαθητή απέναντι στην μάθηση, στην αγωγή συνολικότερα γιατί τα παιδιά μας είναι πρώτα από όλα άνθρωποι και μετά μαθητές.

2. ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ

Από την 10ετία του '80 και μετά, με την έκρηξη της τεχνολογίας, έχουν πολλαπλασιαστεί οι δυνατότητες για παραγωγή σύγχρονων, ασφαλών και λειτουργικών υποδομών, όπως δρόμων, λιμανιών και κτηρίων. Από την μπετονιέρα χειρός, έχουμε περάσει σε μεγάλες εταιρείες παραγωγής εγγυημένης ποιότητας σκυροδέματος και χάλυβα, από τα ξύλα κατασκευής καλουπιών σε μεταλλικά στοιχεία εύκολα προσαρμόσιμα σε κάθε είδους διατομές. Τα τούβλα και οι σοβάδες παράγονται σε μεγάλες ποσότητες και με πιστοποιημένη ποιότητα, το ίδιο και τα χρώματα. Τα κουφώματα αλουμινίου έχουν διπλά και τριπλά τζάμια, προσφέροντας εξοικονόμηση ενέργειας και ηχομόνωση. Θερμομονωτικά υλικά παντός είδους και καινούργιες τεχνολογίες κλιματισμού εξασφαλίζουν ομοιόμορφη εσωτερική θερμοκρασία ανεξάρτητα από τις κλιματολογικές συνθήκες και με την χρήση φυσικού αερίου με χαμηλό μάλιστα κόστος. Οι κατασκευαστικές μελέτες γίνονται πλέον με την χρήση Η/Υ, με μεγάλη ταχύτητα και πολύ περισσότερη ακρίβεια, σε σχέση με τις μελέτες που γινόντουσαν «με το χέρι». Το Σχολείο των Αναγκών μας επομένως, δεν είναι μόνο αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα, αλλά και αυτό που έχουμε την δυνατότητα να κατασκευάσουμε.

Ποιο είναι όμως αυτό το σχολείο;

• ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΘΗΤΗ

Το Σύγχρονο Σχολείο πρέπει να περιλαμβάνει όλους τους απαραίτητους χώρους για την διαδικασία της μάθησης.

Και πρώτα-πρώτα οι αίθουσες διδασκαλίας. Αυτές πρέπει να είναι ευάερες, ευήλιες και φωτεινές. Πρέπει να έχουν διαθέσιμο εμβαδόν 1,50 τ.μ. για κάθε παιδί, πράγμα που σημαίνει πως για 20άρια τμήματα πρέπει να έχουν εμβαδόν τουλάχιστον ίσο με 30 τ.μ. Πρέπει να έχουν φυσικό φωτισμό ίσο τουλάχιστον με το 10% του εμβαδού τους και φυσικό αερισμό μεγαλύτερο είτε ίσο με το 5% αυτού. Οι τάξεις πρέπει να είναι εύκολα προσβάσιμες και με τους κατάλληλους διαδρόμους και κλιμακοστάσια προσπέλασης έτσι ώστε να μην δημιουργείται συνωστισμός κατά την είσοδο και την έξοδο από αυτές. Στους διαδρόμους ή μέσα στην ίδια την τάξη, θα πρέπει να υπάρχουν προσωπικά ντουλαπάκια για κάθε μαθητή. Θα πρέπει να είναι εφοδιασμένες με κουρτίνες από χοντρό ύφασμα που να προσφέρουν συσκότιση όταν είναι απαραίτητο στο μάθημα, να έχουν εγκατάσταση για πρόσβαση στο διαδίκτυο καθώς επίσης προτζέκτορα προβολής και Η/Υ. Θα πρέπει να έχουν επαρκή τεχνητό φωτισμό για τις μέρες που έχει

συννεφιά, να είναι καθαρές και βαμμένες με απαλά χρώματα που βοηθούν στην συγκέντρωση στο μάθημα.

Μετά είναι οι τουαλέτες. Θα πρέπει να υπάρχει 1 τουαλέτα για κάθε 10 μαθητές, ο δε χώρος αυτών να είναι εσωτερικός, να μην χρειάζεται δηλαδή τα παιδιά να βγαίνουν στο προαύλιο για να τις επισκεφθούν. Οι τουαλέτες πρέπει να είναι καθαρές σε όλη την διάρκεια του σχολικού ωραρίου, τόσο για λειτουργικούς όσο και για λόγους υγιεινής. Θα πρέπει να έχουν φυσικό φωτισμό και αερισμό και να είναι ανελλιπώς εφοδιασμένες με σαπούνι και χαρτί υγιείας.

Τα εργαστήρια. Απαραίτητα πλέον είναι τα εργαστήρια φυσικών επιστημών, πληροφορικής και τεχνολογίας. Εδώ δεν μπορούμε να μην πούμε και δυο πράγματα για την σύνδεση Περιεχόμενου – Υποδομών. Πιστεύουμε πως πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη βαρύτητα στην ανάπτυξη ενός διαφορετικού χαρακτήρα του σχολείου που να ενώνει την θεωρία με την πράξη, με αλλαγή στο πρόγραμμα σπουδών και προσθήκη νέων μαθημάτων, όπως είναι μαθήματα για κηπουρική, για κοινωνικά αναγκαία εργασία στην Φύση, για την Εργασία κ.α. Σε αυτή την κατεύθυνση, η πειραματική εφαρμογή της Επιστήμης και η κοινωνική διαπαιδαγώγηση, πρέπει να ξεκινά από την ομαδική δουλειά στο εργαστήριο φυσικών επιστημών, στο οποίο πρέπει να διδάσκεται η Φυσική, η Χημεία και η Βιολογία σε επίπεδο πειραμάτων. Πρέπει και αυτά να πληρούν τις προδιαγραφές των αιθουσών διδασκαλίας αλλά και να είναι εφοδιασμένα με όλα τα απαραίτητα όργανα και πάγκους για την διεξαγωγή των πειραμάτων από τους ίδιους τους μαθητές ανά ζεύγη και με την εποπτεία του εκπαιδευτικού προσωπικού. Στο εργαστήριο πληροφορικής πρέπει να υπάρχει διαθέσιμος αριθμός Η/Υ, ένας για κάθε μαθητή. Αυτοί οι Η/Υ πρέπει να αντικαθίστανται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, παρακολουθώντας τις εξελίξεις στον κλάδο. Τέλος το εργαστήριο τεχνολογίας θα πρέπει να είναι εφοδιασμένο με όλα τα απαραίτητα υλικά για την δημιουργία κατασκευών από τον μαθητή.

Η αίθουσα παροχής 1ων βοηθειών. Σε κάθε σχολείο πρέπει να υπάρχει μια τέτοια αίθουσα, κατάλληλα εξοπλισμένη τόσο σε υλικά – φάρμακα – όργανα όσο και με προσωπικό. Τέλος, σημαντικό χώρο για κάθε μαθητή πρέπει να αποτελεί η δανειστική βιβλιοθήκη του σχολείου με διαθέσιμο χώρο διαβάσματος και προσωπικό.

• ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕ ΚΙΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Σε ένα σύγχρονο σχολείο, απαραίτητα πρέπει να υπάρχουν οι απαιτούμενοι χώροι για μαθητές με κινητικά προβλήματα. Κυρίως μιλάμε για παιδιά που έχουν

κάποια μόνιμη αναπηρία και είναι αναγκασμένα να κινούνται με καροτσάκι, αλλά σε αυτή την κατηγορία εμπίπτουν και παιδιά που εξ αιτίας κάποιου ατυχήματος (σπάσιμο, διάστρεμμα κλπ) είναι αναγκασμένα να χρησιμοποιούν πατερίτσες.

Τα παιδιά με κινητικά προβλήματα, θα πρέπει να μπορούν να μετακινηθούν σε όλους τους χώρους του σύγχρονου σχολείου, όπως και οι υπόλοιποι συμμαθητές τους. Γι αυτό τον λόγο, θα πρέπει να υπάρχουν ράμπες πρόσβασης με κατάλληλα διαμορφωμένη κλίση έως 5% και κάγκελα ασφαλείας σε κάθε τέτοιο χώρο, όπως είναι η είσοδος και η έξοδος από το σχολείο, η προσπέλαση στον αύλειο χώρο, στην τραπεζαρία και την βιβλιοθήκη του σχολείου, στο γυμναστήριο και στην αίθουσα εκδηλώσεων, στην τουαλέτα ΑΜΕΑ καθώς επίσης και στους χώρους των εκπαιδευτικών και της διεύθυνσης του σχολείου.

Στο βαθμό που το σχολείο αναπτύσσεται σε περισσότερους του ενός ορόφου, θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα προσπέλασης σε αυτούς, μέσω κατάλληλων διαστάσεων ανελκυστήρα, ή προστατευμένου εξωτερικού αναβατόριου. Σε κάθε όροφο θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον μία αίθουσα διδασκαλίας με αυξημένες διαστάσεις θύρας, έτσι ώστε να διέρχεται με ασφάλεια το καροτσάκι.

Τέλος, σε κάθε σχολείο θα υπάρχει κατάλληλα διαμορφωμένη τουαλέτα για ΑΜΕΑ με διαστάσεις τέτοιες που να διευκολύνουν την μετάβαση του παιδιού σε αυτή και την λειτουργία της.

• ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ

Στο Σχολείο των Δυνατοτήτων και των Αναγκών μας, πρέπει να παρέχονται όλες οι δυνατότητες στον εκπαιδευτικό προκειμένου αυτός να μπορεί να κάνει το μάθημά του απρόσκοπτα και με συνέπεια.

Κάθε εκπαιδευτικός θα πρέπει να έχει τον δικό του χώρο – γραφείο, εφοδιασμένο με Η/Υ και πρόσβαση στο διαδίκτυο. Θα πρέπει να έχει δυνατότητα πρόσβασης σε βοηθήματα τόσο ηλεκτρονικά όσο και γραπτά, σε κατάλληλα διαμορφωμένη βιβλιοθήκη. Είναι θέμα προς διερεύνηση και συζήτηση αν χρειάζεται να διαμορφωθεί το σχολικό περιβάλλον έτσι ώστε σε ορισμένα ιδιαίτερα μαθήματα αυτός ο χώρος να είναι η ίδια η αίθουσα διδασκαλίας. Πχ. Στην Ιστορία με χάρτες και άλλο υλικό, ή στην Γεωγραφία με Υδρόγειους κτλ.

Στο σχολείο θα πρέπει επίσης να υπάρχει ο χώρος της διεύθυνσης και ο χώρος της γραμματείας, όπου ο γραμματέας του σχολείου θα ασχολείται με την γραφειοκρατική δουλειά.

• ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Το σημερινό σχολείο θα περιλαμβάνει αίθουσα του Συλλόγου Γονέων, εφοδιασμένη με τηλέφωνο, Η/Υ και διαδίκτυο. Σε αυτή θα γίνονται οι συνεδριάσεις του ΔΣ του Συλλόγου και θα είναι ανοικτή για κάθε γονέα που θέλει να θέσει ένα ζήτημα στον Σύλλογο.

• Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Η αξιοποίηση της Πληροφορικής είναι βασικό συστατικό στοιχείο του Σχολείου των Αναγκών μας.

Κάθε σχολείο πρέπει να έχει Ιστοσελίδα, στην οποία θα αναρτώνται οι δραστηριότητές του. Αυτές θα αφορούν εκπαιδευτικά θέματα, όπως το ωριαίο πρόγραμμα των μαθημάτων με τους εκπαιδευτικούς που θα το υλοποιούν, η διδαχθείσα ύλη σε κάθε μάθημα, οι ασκήσεις και οι λύσεις τους σε κάθε μάθημα και κάθε διαγώνισμα, το πρόγραμμα των εξετάσεων και η εξεταστέα ύλη κ.α. Θα αφορούν επίσης μαθητικά θέματα, όπως η διοργάνωση εκδηλώσεων από το 15μελές και τις ομάδες (πολιτιστικές – αθλητικές) του σχολείου αλλά και θέματα των γονέων που θα βάζει ο Σύλλογος. Στην Ιστοσελίδα θα μπορούν να δημοσιεύονται άρθρα από τους εκπαιδευτικούς – μαθητές – γονείς για ζητήματα του σχολείου ή γενικότερα.

• Ο ΑΥΛΕΙΟΣ ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ

Σε ένα σύγχρονο σχολείο, θα έχει ξεχωριστό ρόλο ο αύλειος χώρος του, μιας και η χώρα μας έχει ήλιο τον περισσότερο χρόνο του έτους. Θα έχει αρκετά καθίσματα – παγκάκια για να κάθεται όποιος θέλει, ειδικά διαμορφωμένους χώρους για σκίαση, χώρους συζητήσεων και δεν θα έχει μπασκέτες ή φιλέ βόλεϊ, μιας και αυτά θα βρίσκονται στο κλειστό γυμναστήριο του σχολείου. Θα έχει επίσης χώρους πρασίνου με δέντρα και φυτά από την ελληνική χλωρίδα. Ιδιαίτερο ρόλο στην μαθησιακή διαδικασία μπορεί να παίζει ο σχολικός κήπος. Στις πρώτες τάξεις του δωδεκάχρονου έμφαση θα πρέπει να δίνεται σε δραστηριότητες στο σχολικό κήπο όπως σκάψιμο χώματος, σπορά, συγκομιδή καρπών, εξέταση της βλάστησης, της ανάπτυξης των φυτών, διενέργεια πειραμάτων λίπανσης, αναπαγωγής, εκτροφής φυτών κ.ά.

Όπου είναι δυνατόν θα μπορεί να διαμορφωθεί υπαίθριο θέατρο με κυκλικές περιμετρικές κερκίδες, όπου θα μπορούν να παρουσιάζονται θεατρικές παραστάσεις.

• Η ΣΙΤΙΣΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Καταρχάς να πούμε πως όταν μιλάμε για την σίτιση στο σχολείο, δεν εννοούμε το σημερινό, αλλά ένα σχολείο με διευρυμένο ωράριο, κέντρο ζωής του μαθητή, ένα σύγχρονο σχολείο που στηρίζει πλευρές μη σχολικού χρόνου των μαθητών, όπως η προετοιμασία για τις πανελλαδικές εξετάσεις ή για επιπλέον ξένες γλώσσες, δραστηριότητες σε ομίλους επιστήμης, αθλητισμού ή πολιτισμού. Ένα τέτοιο σχολείο, θα περιλαμβάνει όλες τις απαραίτητες υποδομές για την σίτιση των παιδιών μέσα σε αυτό. Θα υπάρχει τραπεζαρία με ικανό αριθμό τραπεζοκαθισμάτων για όλα τα παιδιά, κουζίνα παρασκευής δεκατιανού και κυρίου γεύματος, χώρος παρουσίασης των διαθέσιμων φαγητών και παραλαβής τους από τα παιδιά και τους εκπαιδευτικούς. Αυτό φυσικά προϋποθέτει και την ύπαρξη του κατάλληλου προσωπικού (μάγειρες, τραπεζοκόμοι κλπ) αλλά και την διεύρυνση του σχολικού ωραρίου.

• Η ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ο αντικειμενικός σκοπός του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής θα πρέπει να καλύπτει όλο το φάσμα της σωματικής και της ψυχικής υγείας του μαθητή, ώστε να δημιουργεί κινητικά και κοινωνικά δραστήρια άτομα. Το περιεχόμενο και η δομή του πρέπει να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες με χρήσιμες γνώσεις για την υγεία, τη σωστή διατροφή, τις πρώτες βοήθειες καθώς και τη διδασκαλία της ιστορίας του αθλητισμού, των βασικών αρχών τεχνικής και κανονισμών των αθλημάτων, που θα περιλαμβάνονται στο θεωρητικό μέρος του μαθήματος. Το περιεχόμενο και η μορφή της Φυσικής Αγωγής θα προσαρμόζονται στις αλλαγές στην ανάπτυξη του παιδιού και στα στάδια που την διέπουν. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε πως απαιτείται συνολική αλλαγή του αναλυτικού προγράμματος, έτσι ώστε αυτό να προσανατολίζεται στη φυσική κατάσταση. Με αυτό τον τρόπο, εκτός από την άμεση ευεργετική αξία, αυξάνονται οι πιθανότητες να αποκτήσουν οι μαθητές θετική στάση απέναντι στην άσκηση για όλη τους τη ζωή. Γενικές κατευθυντήριες γραμμές για το μάθημα της Φυσικής Αγωγής στο σχολείο θα είναι: Τα παιδιά των πρώτων τάξεων του σχολείου πρέπει να πραγματοποιούν αθροιστικά τουλάχιστον 30-60 λεπτά ποικίλων, κινητικών δραστηριοτήτων, όλες ή τις περισσότερες μέρες της εβδομάδας. Όλα τα παιδιά και οι έφηβοι πρέπει να συμμετέχουν 30 λεπτά κάθε μέρα στο σχολείο σε έντονη-μέτρια κινητική δραστηριότητα και συνολικά 60 λεπτά στη διάρκεια ενός 24ώρου.

Κάτω από αυτό το πρίσμα, βασικό στοιχείο του Σχολείου που προτείνουμε, θα είναι το κλειστό γυμναστήριο. Εκεί θα μπορούν να γίνονται τόσο το μάθημα

της γυμναστικής, όσο και οι προπονήσεις – αγώνες των ομάδων μπάσκετ – βόλεϊ – χάντμπολ του σχολείου. Το κλειστό γυμναστήριο θα έχει μικρό αριθμό κερκίδων, αποδυτήρια, γραφείο και κυλικείο. Θα μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για ρυθμική και ενόργανη γυμναστική, για μπαλέτο ή και για μουσικές εκδηλώσεις από συγκροτήματα του σχολείου.

• Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Η αισθητική αγωγή δεν είναι κυρίως, ούτε αποκλειστικά ζήτημα «διδασκαλίας» ή σχολικού προγράμματος ή ακόμα απλά αισθητικό ζήτημα. Βασική προϋπόθεση κατάκτησης αισθητικού κριτηρίου είναι να γίνει ο πολιτισμός και τα επιτεύγματά του κτήμα του λαού. Σκοπός της αισθητικής αγωγής στο σχολείο είναι, μέσα από την ενασχόληση με το καλλιτεχνικό έργο και τη συγκεκριμένη καλλιτεχνική δραστηριότητα, η ευρύτερη επίδραση στην προσωπικότητα, η γενικότερη συμβολή του σχολείου στη διαμόρφωση αισθητικού κριτηρίου και διάθεσης για δημιουργία. Επομένως, η αισθητική αγωγή δεν ταυτίζεται με την «καλλιτεχνική παιδεία», δεν περιορίζεται μόνο στη διδασκαλία ορισμένων καλλιτεχνικών μαθημάτων αλλά πρέπει να διαπερνά όλη τη λειτουργία και το περιεχόμενο του σχολείου. Αυτό δε σημαίνει περιορισμό των ελάχιστων σήμερα καλλιτεχνικών μαθημάτων και δραστηριοτήτων, αντίθετα σημαίνει οργανωμένη επέκταση.

Με τη διδασκαλία, την παρακολούθηση και πάνω απ' όλα τη δημιουργία περισσότερων καλλιτεχνικών μορφών έκφρασης (θέατρο, χορός, τραγούδι, κινηματογράφος, φωτογραφία, ζωγραφική, γλυπτική, αξιοποίηση της λογοτεχνίας κλπ.) οι μαθητές θα αναπτύσσουν αρμονικά τις ικανότητές τους, ιδιαίτερα τη φαντασία, και θα διαμορφώνουν τα talenta τους. Το σχολείο θα διαμορφώνει όρους επαφής με τους θησαυρούς της παγκόσμιας τέχνης και τις πλούσιες πολιτιστικές παραδόσεις του λαού μας, των γειτονικών λαών, όλων των λαών του κόσμου. Η αισθητική αγωγή θα συντελείται με τη ζωντανή παρακολούθηση καλλιτεχνικών παραστάσεων, την προβολή της καλλιτεχνικής δημιουργίας του ίδιου του σχολείου, τη διοργάνωση και τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς κι εκθέσεις ατομικής και συλλογικής προσπάθειας.

Σε αυτό το πλαίσιο που περιγράψαμε, το σύγχρονο σχολείο, πρέπει να περιλαμβάνει και όλες τις απαιτούμενες υποδομές για την κάλυψη των πολιτιστικών δραστηριοτήτων των μαθητών του. Απαραίτητο στοιχείο του επομένως θα είναι η αίθουσα εκδηλώσεων - αμφιθέατρο, με ειδικά διαμορφωμένη κλίση και καθίσματα, με καμαρίνια και τον απαιτούμενο ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό. Σε αυτή θα μπορούν να δίνονται θεατρικές παραστάσεις, να προβάλλονται κινη-

ματογραφικές ταινίες, να διοργανώνονται συζητήσεις – διαλέξεις για διάφορα θέματα και παρουσιάσεις. Θα υπάρχουν επίσης αίθουσες κατάλληλα διαμορφωμένες για την διδασκαλία μουσικών οργάνων.

3. ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ

Είδαμε λοιπόν ποιο σχολείο έχουμε ανάγκη εμείς και τα παιδιά μας σήμερα. Μάλιστα, δεν είναι μόνο αναγκαίο αλλά και ικανό όπως έλεγε η παλιά μαθηματική ρήση. Και το ότι υπάρχει η δυνατότητα να κατασκευαστεί αυτό το σχολείο, φαίνεται από τα άλλα έργα υποδομών που έχουν κατασκευαστεί τα τελευταία χρόνια στην χώρα μας. Οι σύγχρονοι αυτοκινητόδρομοι όπως οι εθνικές οδοί ή η Αττική Οδός, τα σύγχρονα λιμάνια σε πολλά νησιά της χώρας, το Ελ. Βενιζέλος αλλά κυρίως τα καλά Ιδιωτικά Σχολεία, που όμως τα χαίρονται οι λίγοι που μπορούν να τα πληρώνουν, μας πείθουν για τις κατασκευαστικές δυνατότητες που υπάρχουν σήμερα, να αλλάξει το πρόσωπο της Δημόσιας Εκπαίδευσης όσον αφορά τις Υποδομές της.

• ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΝΕΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ο μόνος λόγος που αυτού του είδους τα έργα δεν προχωρούν, είναι πως από την φύση τους, δηλαδή από τον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα τους, δεν είναι ανταποδοτικά. Δεν μπορεί τόσο η σημερινή όσο και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, να βάλουν διόδια στην πόρτα του σχολείου σε κάθε είσοδο ή έξοδο μαθητή όπως κάνουν με τους αυτοκινητόδρομους, εξασφαλίζοντας έτσι κέρδη για τους κατασκευαστικούς μονοπωλιακούς ομίλους.

Επειδή δεν μπορούσαν να το κάνουν λοιπόν αυτό, αλλά από την άλλη δεν μπορούσαν να αφήσουν τέτοια πύλα αφάγωτη, ανακάλυψαν σε συνεργασία με την ΕΕ τις Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα, τα περιβόητα ΣΔΙΤ. Φυσικά τα ΣΔΙΤ δεν αφορούν μόνο τα σχολικά κτήρια, αλλά ας σταθούμε εδώ σήμερα. Παρά το ότι λέγονται συμπράξεις Ιδιωτικού και Δημόσιου, στην ουσία εννοούν πως το Δημόσιο βάζει τα χρήματα και ο Ιδιωτικός Τομέας εισπράττει τα κέρδη. Δεν θα επεκταθούμε περισσότερο στο θέμα, μιας και ο επόμενος ομιλητής είναι ο πλέον αρμόδιος για να μας κατατοπίσει με περισσότερες λεπτομέρειες, απλά να επισημάνουμε πως τα σχολεία που έχουν κατασκευαστεί με ΣΔΙΤ, επιβεβαιώνουν την αρχική μας θέση για τις σημερινές μεγάλες κατασκευαστικές δυνατότητες που υπάρχουν, μιας και σε μεγάλο βαθμό προσομοιάζουν στο Σχολείο των Αναγκών που περιγράψαμε.

• ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

Πριν δούμε την κατάσταση που διαμορφώνεται σήμερα στα σχολεία της χώρας, να θέσουμε ένα θέμα που αφορά τόσο την εισήγηση όσο και τις διεκδικήσεις που έγιναν και που θα γίνουν. Υπάρχει μια μεγάλη πολυδιάσπαση όσον αφορά το πού θα πρέπει να απευθυνθούμε για διάφορα ζητήματα που αφορούν τις υποδομές. Κύριοι των σχολείων πλέον είναι οι Δήμοι, αλλά οι μεταφορές υλοποιούνται από την Περιφέρεια και το ΥΠΕΣ, τα χρήματα για τις συμβασιούχες καθαρίστριες δίνονται μέσω του ΙΝΕΔΙΒΙΜ ενώ για τις μόνιμες από το ΥΠΕΣ, οι εκπαιδευτικοί διορίζονται από το ΥΠΕΠΘ, η συντήρηση των σχολείων γίνεται μέσω μιας κουτσουρεμένης ΣΑΤΑ που δίνεται σε δόσεις και με αρκετή καθυστέρηση, οι Τεχνικές Υπηρεσίες των Δήμων έχουν αποψιλωθεί με αποτέλεσμα όλα τα έργα να γίνονται μέσω εργολαβιών που και χρονοβόρες διαδικασίες έχουν και χρηματοβόρες είναι, οι Σχολικές Επιτροπές υποχρηματοδοτούνται και αδυνατούν να καλύψουν τις λειτουργικές δαπάνες των σχολείων, ενώ πολλοί Δήμοι σε αυτήν την κατάσταση παρουσιάζουν περίσσειμα στο τέλος της χρονιάς και δεν επιστρέφουν τα χρήματα στα σχολεία.

Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης, όσον αφορά την εισήγηση είναι η έλλειψη συγκεντρωτικών στοιχείων για τα σχολεία της χώρας, καθώς ούτε κάποιο Υπουργείο αλλά ούτε και οι Δήμοι έχουν συγκεντρώσει πλέον στοιχεία για την κατάσταση των κτηρίων των σχολείων μας. Η κατάσταση όμως, παρά το ότι δεν αποτυπώνεται σε αριθμούς είναι ίδια σχεδόν για όλα τα σχολεία της χώρας.

Από τα στοιχεία που έχουμε συγκεντρώσει, προκύπτει για την Προσχολική Αγωγή, πως για τους παιδικούς σταθμούς καταγράφεται ότι το 67% αυτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις, το 72% δεν έχει αύλειο χώρο, το 26% στεγάζεται σε πολυκατοικίες, ενώ το 27% των τάξεων δεν έχει καν παράθυρο! Για τη συντριπτική πλειοψηφία των νηπιαγωγείων, οι χώροι δεν είναι κατάλληλοι για την πολύωρη παραμονή των παιδιών σε αυτούς καθώς δεν υπάρχει πρόβλεψη για ξεχωριστούς χώρους σίτισης και ξεκούρασης. Από την άλλη γι' αυτά τα νηπιαγωγεία που συστεγάζονται με δημοτικά σχολεία υπάρχουν σοβαρά προβλήματα συναυλισμού με τα μεγαλύτερα παιδιά, λόγω απουσίας ξεχωριστών χώρων ώστε να ικανοποιούν τις ανάγκες του προγράμματος, όπως είναι τα κατάλληλα μέσα για το παιχνίδι, ο κήπος για τις διάφορες δραστηριότητες κ.ο.κ. Σε αυτά πρέπει να συνυπολογίσουμε το βαθμό παλαιότητας των κτιρίων, την έλλειψη αντισεισμικής θωράκισης, που ισχύουν άλλωστε και για μεγάλο μέρος των δημόσιων σχολείων στην Ελλάδα.

Ως προς την Α' βάρθμια και Β' βάρθμια Εκπαίδευση τώρα. Σήμερα στην χώρα

μας λειτουργούν γύρω στα 10.300 Δημοτικά και 3.500 Γυμνάσια και Λύκεια που στεγάζονται σε περίπου 7.600 και 2.600 κτήρια αντίστοιχα. Δηλαδή περίπου 13.800 σχολικές μονάδες στεγάζονται σε περίπου 10.200 κτήρια.

Στον πίνακα που ακολουθεί και για το σχολικό έτος 2015-2016, φαίνονται οι διάφοροι χώροι που έχουν.

	Α'βάθμια	Β'βάθμια	Σύνολο			
	Αριθμ	Ποσοστό	Αριθμ	Ποσοστό	Αριθμ	Ποσοστό
Κτήρια	7,561		2,600		10,161	
Σχολικές Μονάδες	10,347		3,455		13,802	
Αίθουσες διδασκαλίας	38,778		38,541		77,319	
WC	12,017		11,580		23,597	
Αίθουσα πολλα-πλών χρήσεων	2,820	27%	2,758	80%	5,578	40%
Βιβλιοθήκη	1,222	12%	1,311	38%	2,533	18%
Γραμματεία	76	1%	226	7%	302	2%
Γυμναστήριο	657	6%	746	22%	1,403	10%
Εργαστήριο Φυσικών Επιστημών	483	5%	905	26%	1,388	10%
Εργαστήριο Πληροφορικής	2,241	22%	2,599	75%	4,840	35%
Τραπεζαρία	1,082	10%	916	27%	1,998	14%
Στοιχεία Σχολικού Έτους 2015-2016. Ποσοστά επί των σχολικών μονάδων.						

Από τα στοιχεία του Πίνακα, είναι εμφανείς οι τεράστιες ελλείψεις που υπάρχουν το έτος 2019 σε υποδομές στα σχολεία της χώρας. Το 27% των Δημοτικών και το 25% των Γυμνασίων και Λυκείων, συστεγάζονται. Υπάρχουν μάλιστα (και δεν φαίνονται στον Πίνακα) 294 Δημοτικά και 102 Γυμνάσια και Λύκεια που δεν είναι αποκλειστικά πρωινά, αλλά είτε εναλλάσσονται ανά βδομάδα, είτε έχουν πρωινή και απογευματινή βάρδια.

Γυμναστήριο έχουν μόνο το 6% των Δημοτικών και το 22% των Γυμνασί-

ων – Λυκείων, ενώ αίθουσα πολλαπλών χρήσεων έχουν το 27% και το 80% αντίστοιχα. Εργαστήριο Φυσικών Επιστημών έχουν μόνο το 5% των Δημοτικών και το 26% των Γυμνασίων – Λυκείων. Εδώ βέβαια, χρειάζεται να σημειώσουμε πως σε πολλά σχολεία πλέον ενώ υπάρχει εργαστήριο, αυτό χρησιμοποιείται σαν αίθουσα διδασκαλίας, όπως πχ. το 13ο Γυμνάσιο Αθηνών αλλά και πολλά άλλα ακόμα. Εργαστήριο Πληροφορικής έχουν μόνο το 22% των Δημοτικών και το 75% των Γυμνασίων – Λυκείων, με την υποσημείωση και εδώ πως ο εξοπλισμός τόσο σε hardware όσο και σε software είναι απαρχαιωμένος. Βιβλιοθήκη έχουν μόνο το 12% των Δημοτικών και το 38% των Γυμνασίων – Λυκείων, ενώ ιδιαίτερα χαρακτηριστική είναι η σχεδόν παντελής έλλειψη αίθουσας Γραμματείας, πράγμα που φορτώνει τους εκπαιδευτικούς με επιπλέον καθήκοντα.

Αλλά δεν είναι μόνο τα στοιχεία. Καθημερινά ερχόμαστε σε επαφή με σχολεία κακοσυντηρημένα, σχεδόν παρατημένα θα έλεγε κανείς, με αίθουσες βρώμικες και σοβάδες να κρέμονται, με τζάμια που δεν καθαρίζονται ποτέ και κουρτίνες που το καθάρισμά τους τείνει να γίνει καθήκον του Συλλόγου Γονέων. Σε πολλά σχολεία της χώρας, χρησιμοποιούνται κοντέινερ για αίθουσες διδασκαλίας, ορισμένα μάλιστα από αυτά στην Αττική, είναι «προσωρινά» τοποθετημένα μετά τον σεισμό του 1999. Αυτή η κατάσταση δεν είναι τυχαία. Είναι αποτέλεσμα της πολιτικής που ακολουθήθηκε από όλες τις τελευταίες κυβερνήσεις μετά τον «Καλλικράτη» και τον «Κλεισθένη», όπου η συντήρηση των σχολείων ανατέθηκε στους Δήμους, χωρίς όμως να τους δοθούν και τα κατάλληλα κονδύλια γι αυτό. Και μάλιστα, μέσω των τεσσάρων μνημονίων, αποψιλώθηκαν οι Τεχνικές τους Υπηρεσίες, έτσι ώστε σήμερα να μην διαθέτουν το απαιτούμενο επιστημονικό και εργατικό προσωπικό για να συντηρήσουν τα σχολεία. Φυσικά, δεν είναι άμοιροι ευθυνών και όσοι Δήμοι που δεν έχουν διεκδικήσει χρήματα, παρά αρκούνται στην διαχείριση του υπάρχοντος καθεστώτος. Είναι χαρακτηριστική η ατάκα του Αντιδήμαρχου Τεχνικών Υπηρεσιών του Δήμου Αθηναίων, σε επίκαιρη ερώτηση γιατί βάφτηκαν μόνο 2 αίθουσες σε σχολείο του Δήμου και όχι όλο το σχολείο: «Ε, δεν θα κάνουμε και τα χατίρια του Συλλόγου Γονέων», απάντησε ο κ. Αντιδήμαρχος.

• ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Πάνω από το 50% των σχολείων της χώρας μας είναι παλιά, έχουν κατασκευαστεί χωρίς σύγχρονο Αντισεισμικό Υπολογισμό. Χαρακτηριστικά να πούμε πως Αντισεισμικοί Υπολογισμοί στην Ελλάδα ψηφίστηκαν τρεις. Ο 1ος (με σημαντικές αδυναμίες και ελλείψεις) το 1959, ο 2ος το 1985 και ο σύγχρονος που με κάποιες

τροποποιήσεις ισχύει μέχρι σήμερα το 1993. Πολλά σχολεία, ιδίως στο κέντρο πόλεων, έχουν κατασκευαστεί μάλιστα πριν το 1959, δηλαδή χωρίς καμιά αντισεισμική μελέτη.

Μετά τον σεισμό της Αθήνας, το 1999, δόθηκε οδηγία για Αντισεισμικό Έλεγχο όλων των Δημόσιων κτηρίων της χώρας και ιδιαίτερα των σχολείων. Το πρόγραμμα ξεκίνησε να υλοποιείται πολύ αργά, αλλά έστω και έτσι, έχουν ελεγχθεί από τις ΚτΥπ (πρώην ΟΣΚ) μέχρι το 2015, 6.583 στατικά ανεξάρτητα κτήρια, στα οποία στεγάζονται 5.114 αυτοδύναμες σχολικές μονάδες. Τα κτήρια ελέγχθηκαν σε συνεργασία με τις Σχολές Πολιτικών Μηχανικών της χώρας μέσω πρωτοβάθμιου προσεισμικού ελέγχου, πρόκειται δε για κτήρια που είτε βρίσκονται σε περιοχή αυξημένης σεισμικής επικινδυνότητας (Επτάνησα) είτε έχουν κατασκευασθεί με τον κανονισμό του 1959.

Τα αποτελέσματα αυτού του ελέγχου έχουν ήδη κοινοποιηθεί στους αρμόδιους φορείς, δηλαδή στους Δήμους. Σε πόσα από αυτά άραγε, για τα οποία κατά πάσα πιθανότητα έχουν προειδοποιηθεί οι Δήμοι πως είναι στατικά επικίνδυνα σε περίπτωση σεισμού έχουν προχωρήσει διαδικασίες β' βαθμίου ελέγχου, δηλαδή ανάθεση μελετών και κλείσιμο του σχολείου; Από όσο γνωρίζουμε σε ΚΑΝΕΝΑ. Μάλιστα, είναι χαρακτηριστική η στάση του Δήμαρχου Βύρωνα, όπου παρά το επίσημο έγγραφο της Πολεοδομίας για την στατική επικινδυνότητα του 4ου Δημοτικού Βύρωνα, καλούσε τους γονείς να βάλουν τα παιδιά μέσα και μόνο μετά την αποφασιστική και μαζική στάση του Συλλόγου και της Ένωσης Γονέων αποδέχτηκε το κλείσιμο του σχολείου και την μεταφορά του σε άλλο κτήριο μέχρις ότου κατασκευασθεί νέο. Φυσικά, δεν προτείνουμε να κλείσουν μαζικά τα σχολεία όλης της χώρας και να βρεθούν οι μαθητές στον δρόμο μέχρις ότου κατασκευασθούν νέα. Χρειάζεται ο Ενιαίος Δημόσιος Φορέας Υποδομών που προτείνουμε να δημιουργηθεί, να εκπονήσει ένα σχέδιο έτσι ώστε σε ένα βάθος χρόνου 10ετίας έως 15ετίας, να επισκευασθούν – ενισχυθούν στατικά τα επικίνδυνα σχολεία ή να κατεδαφισθούν και να κατασκευαστούν καινούργια, αρχής γενομένης από αυτά που χαρακτηρίζονται υψηλής σεισμικής επικινδυνότητας. Τα παιδιά αυτών των σχολείων κατά την διάρκεια επισκευής ή κατασκευής μπορούν να διαμοιράζονται σε γειτονικά σχολεία, είτε να μεταφέρονται σε άλλα κτήρια κατάλληλα για εκπαιδευτήρια που υπάρχουν σχεδόν σε κάθε Δήμο.

Η αδιαφορία τόσο της Πολιτείας όσο και των Δήμων για την εξασφάλιση Αντισεισμικής Θωράκισης στα σχολεία της χώρας είναι χαρακτηριστική και δεν πρέπει να περάσει έτσι, στο ντούκου. Στην χώρα μας εκλύεται πάνω από το 50% της σεισμικής ενέργειας της Ευρώπης και η Αντισεισμική Θωράκιση τουλάχιστον

των Δημόσιων Σχολείων είναι καθοριστικής σημασίας.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Με βάση τα παραπάνω, πιστεύουμε πως πρέπει να καταλήξουμε σήμερα σε αιτήματα αλλαγής του σκηνικού των υποδομών της Εκπαίδευσης στην χώρα μας. Γι αυτό και θα προσπαθήσουμε να φτάσει η σημερινή συζήτηση στα όργανα του γονεϊκού κινήματος, έτσι ώστε να διαμορφωθούν κατάλληλοι άξονες διεκδίκησης και να επιληχθούν μορφές πάλης.

• ΕΝΙΑΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Είναι απαραίτητο να σταματήσει άμεσα ο κατακερματισμός των ευθυνών όσον αφορά την σχολική στέγη. Χρειάζεται να συσταθεί ενιαίος δημόσιος φορέας που να έχει την ευθύνη από την αρχή (της εύρεσης δηλαδή του κατάλληλου χώρου και των μελετών), μέχρι το τέλος (της παράδοσης δηλαδή της κατασκευής και με τον κατάλληλο εξοπλισμό) για τα σχολεία της χώρας, εξασφαλίζοντας έτσι τόσο την ισότιμη ανάπτυξη των σχολείων ανά περιοχή όσο και την συντήρηση ή και αναβάθμιση των υπαρχόντων.

• ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΞΗ

Οι Δήμοι να αποδεσμευθούν από την ευθύνη πρόσληψης προσωπικού με συμβάσεις ορισμένου χρόνου για τον καθαρισμό και φύλαξη των σχολείων. Να γίνουν άμεσα μόνιμοι διορισμοί και με πλήρες ωράριο από το κράτος, ανάλογα με το μέγεθος του κάθε κτηρίου.

• ΑΝΤΙΣΕΙΣΜΙΚΗ ΘΩΡΑΚΙΣΗ

Άμεσα να προχωρήσει ο Αντισεισμικός Έλεγχος σε όλα τα σχολικά κτήρια με ευθύνη των ΚτΥπ. Οι Δήμοι να δώσουν στην δημοσιότητα τα συμπεράσματα του α΄βάθμιου ελέγχου σε όσα κτήρια έχει αυτός πραγματοποιηθεί και να προχωρήσουν τις διαδικασίες του β΄βάθμιου προχωρώντας σε κατάλληλη διαχείριση των επικίνδυνων κτισμάτων, ανάλογα με τον βαθμό επικινδυνότητας αυτών.

• ΓΕΝΝΑΙΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΨΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ

Με βάση τα προηγούμενα χρειάζεται άμεσα να κοπεί ένα γενναίο κονδύλι για την κάλυψη των αναγκών. Σε πρόσφατη συζήτηση με τον Διευθύνοντα Σύμβουλο των ΚτΥπ, ο ίδιος το προσδιόρισε σε 3 δις. Δηλαδή λιγότερα από όσα δίνονται για το ΝΑΤΟ σε έναν χρόνο από την Ελλάδα. Να δοθεί άμεσα για όλα τα παραπάνω.

Κλείνοντας την εισήγηση αγαπητοί συνάδελφοι και προσκεκλημένοι και συγκρίνοντας το Σχολείο των αναγκών μας με αυτό που έχουμε σήμερα, ένα συμπέρασμα μπορούμε να βγάλουμε. Οι πολιτικές που ακολουθήθηκαν από όλες ανεξαιρέτως τις κυβερνήσεις ΝΔ – ΠΑΣΟΚ – ΣΥΡΙΖΑ είχαν κοινή συνισταμένη την απαξίωση των υποδομών της Εκπαίδευσης στην χώρα μας και όχι τυχαία. Γιατί σαν Ιο μέλημα δεν είχαν και έχουν την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, αλλά την αποκομιδή κέρδους για τους μεγάλους ομίλους και όπου αυτό δεν είναι δυνατόν, επιλέγουν την πλήρη εγκατάλειψη ή τη συντήρηση μιας κατάστασης που τελικά οδηγεί σε χειροτέρευση.

Αυτή την πολιτική καλούμαστε να ανατρέψουμε, ιεραρχώντας μπροστά από κάθε κέρδος τις ανάγκες των παιδιών μας. Σήμερα κάνουμε ένα βήμα. Χρειάζεται αυτό να φτάσει σε κάθε γονιό σε κάθε Σύλλογο και Ένωση, να σηκώσει το κεφάλι ψηλά και να αποφασίσει πως δεν θα χαρίσει το μέλλον των παιδιών του σε κανένα μεγαλοκαρχαρία. Μπορούμε να αλλάξουμε το σκηνικό και θα τα καταφέρουμε.

